



RIIGI TEATAJA

Nr. 48.

31. mail 1935.

Nr. 48.

- Art. 472. Eesti-Hispaania modus vivendi ja maksukonventsiooni kinnitamise seadus. — Modus vivendi ja maksukonventsioon.
473. Riigimaade omanduseks andmise seaduse õiendus.
474. Otsus Eesti Apostliku-õigeusu Kiriku põhimääruste kinnitamise kohta. — Eesti Apostliku-õigeusu Kiriku põhimäärused.
475. Korraldus a.-s. „A. Brandmann“, Tallinnas, mõnesuguste dokumentide sularahas tempelmaksmise korra kohta.
476. Teadaanne Eesti-Hispaania modus vivendi ja maksukonventsiooni jõusseastumisest.
477. Nakkushaiguste vastu võitlemise sundmäärus Sindi alevis.

472. Eesti-Hispaania modus vivendi ja maksukonventsiooni kinnitamise seadus.

Antud Riigivanema poolt dekreedina 26. mail 1935.

§ 1. Tunnustada kinnitatuks Madriidis 8. mail 1935 a. sõlmitud Eesti-Hispaania modus vivendi ja maksukonventsioon.

§ 2. Avaldada ühes käesoleva dekreediga modus vivendi ja maksukonventsioon prantsuse keeles ühes eestikeelse tõlkega.

26. mail 1935.

K. Päts
Peaminister
Riigivanema ülesannetes.

Jul. Seljamaa
Välisminister.

Eesti-Hispaania Modus Vivendi.

Madrid, 8. mail 1935.

Härja Minister,

Oma valitsuse poolt vastavalt volitatuna ning tema nimel on mul au ette panna Teie Ekstsellentsile provisoorse režiimina kaubanduslepingu sõlmimiseni Eesti-Hispaania vaheliste kaubandussuhete korraldust Modus Vivendi'ga vastavalt järgnevale määrustele:

I.

Hispaaniast, Baleaari ja Kanaaria saartelt, Hispaania valdustelt ning Hispaania protektoraadi alt Marokos pärinevad või sealt tulevad loodus- või tööstussaadused kasutavad sisseveol Eesti territooriumile kõige soodsamaid maksu- ning tollimäärasid, mis Eesti valitsus lubab või võiks lubada mõnele välisriigile kas autonoomselt või konventsionaalselt.

Seda käitlust kohaldatakse nii, et otsekohe ning tingimusteta kohaldatakse kõiki maksude ja tollide alandamisi või nendest vabastamisi, samuti ka tariifi kohaldamise määrusi.

II.

Eestist pärinevad või sealt tulevad loodus- või tööstussaadused, mis loendatud käesolevale kokkuleppele lisandatud nimestikus A, kasutavad nende sisseveol Hispaaniasse, Baleaari ning Kanaaria saartele ja Hispaania valdustesse kõige soodsamaid maksu- ning tollimäärasid, mis Hispaania valitsus lubab või võiks lubada mõnele kolmandale riigile kas autonoomselt või konventsionaalselt.

Seda käitlust kohaldatakse nimekirjas A loendatud kaupadele nii, et otsekohe ja tingimusteta kohaldatakse kõiki maksude või tollide alandamisi või nendest vabastamisi, samuti ka tariifi kohaldamise määrusi.

III.

Kumbki kõrge leppeosaline kohustub lubama teisele otsekohe ning vastutasuta iga eesõiguse, soodustuse, maksu- või tollialanduse, mille ta lubab või võiks lubada mõnele teisele riigile kaupade reeksporteerimise, transiidi, ladustamise, ümberlaadimise, tolli vorminõuete täitmise alal, samuti nende mitmesuguste käitlustega ühendusesolevate maksude ning tollide kui ka tollitamise korralduste, vormaliteetide ning kulude suhtes.

Kõrged leppeosalised kohustuvad andma teineteisele tingimusteta ning piiramata enamsoodustatud riigi käitluse kõiges, mis puutub tollidesse, lõivudesse, sisemaksudesse, vaatamata nende iseloomule, ja samuti maksustamise viisisse.

IV.

Hispaaniast, Baleaari ning Kanaaria saartelt, Hispaania valdustest või Hispaania protektoraadi alt Marokos pärinevad ja sealt tulevad loodus- või tööstussaadused, mis loendatud käesoleva lepingule lisatud nimestikus B, ei maksustata nende sisseveol Eestisse teissuguste või kõrgemate tollidega, kui selles nimekirjas on määratud igale saadusele.

V.

Kõrged leppeosalised leppisid kokku sisseveomaa poolt sündsaks loetaval määral piirama neid juhtumeid, kus nõutakse päritolutunnistusi.

Päritolutunnistusi annavad välja kas Majanduseministeerium või tollivõimud, või päritolumaa poolt ametlikult tunnustatud kaubanduskojad; nad koostatakse kas päritolu- või sihtmaa keeles ja varustatakse prantsuskeelse tõlkega.

Kõrged leppeosalised teatavad teineteisele päritolutunnistusi välja andma volitatud asutiste nimestikud.

Päritolutunnistusi ei nõuta postpakkidele ega postisaadetistele, samuti ka mitte kaubareisijate proovidele.

VI.

Kumbki kõrge leppeosaline kohustub võtma tarvitusele kõikvajalised abinõud, et võidelda omal territooriumil teise leppeosalise säärase saaduste

geograafilise päritolu nimetuse kurjasti tarvitamise vastu, milliste erilised omadused on tingitud maapinnast ja kliimast; nende saaduste hulka kuuluvad eriti viinamarjasaadused eeldusel, et need nimetused oleksid päritolumaal nõutavalt kaitstud ning sealse valitsuse poolt teatatud.

Ühe maa päritolu-nimetusi peetakse kurjasti tarvitatuks, kui neid tarvitatakse saaduste kohta, millede suhtes selle maa seadusandlikud või määruste eeskirjad ei luba nende kasutamist.

Mis puutub eriti viinamarja saadustesse, siis tunnustab Eesti eriti veinide „Jerez“, „Xeres“, „Sherry“, „Malaga“ ja „Tarragona“ erinimetusi ainuüksi neis Hispaania maakondades tootletud veinidele kuuluvateks ja kohustub takistama neid päritolu-nimetusi muude veinide tähenamiseks peale Jerez'i, Malaga ja Tarragona veinide isegi ka siis, kui veinide tõeline päritolu on mainitud või kui nimetuse kurjasti tarvitamisel on kaasas teatavad õiendavad väljendid, nagu „liik“, „viis“, „tüüp“, „viinapuu“ või muid väljendeid, mis võiksid varjata kauba tõelist päritolu.

Et Jerez'i, Malaga ja Tarragona veinide tõelist päritolu hästi kindlaks teha, lepiti kokku, et neid nimetusi kasutavad ainult veinid, millel nende sisseveol Eestisse on kaasas päritolu- ning analüüsitunnistus, mis välja antud Hispaania önoloogiliste jaamade ja agronoomiliste sektsioonide poolt ja mis tõendavad nende tõelist päritolu Jerez'i, Malaga ja Tarragona maakonnast.

VII.

Abinõud, mida kumbki kõrge leppeosaline kohustub võtma tarvitusele, peavad nägema ette võitlust aresti, keelu või iga muu kohase sanktsiooni abil, nimelt võitlust saaduste sisseveo, väljaveo, ladustamise, valmistamise, liiklemise, müügi ja müügile laskmise vastu juhtumel, kui neid saadusi sisaldavatel vaatidel, pudelitel, kastide pakenditel, samuti ka faktuuradel, kauba paberitel ja veokirjadel esinevad märgid, nimed, pealkirjad või mõned tunnusmärgid, mis tekitavad mulje, et on tarvitatud vale päritolu nimetust.

Inkrimineeritud saaduste aresti alla panemine või muud sanktsioonid teostatakse kas ametivõimude hoolet või avaliku võimu nõudel või iga huviosalise isiku, ühingu või sündikaadi nõudel, kummagi kõrge leppeosalise vastava seadusandluse kohaselt.

VIII.

Ühe kõrge leppeosalise laevad kasutavad teise leppeosalise sadamates ja territoriaalvetes enamsoodustatud riigi käitlust kõiges, mis puutub laevasõidu režiimisse, samuti ka lootsi-, tuletorni-, sadama-, seisu-, karantiini- ja teistesse meremaksudesse ja lõivudesse.

Kõrged leppeosalised tunnustavad vastastikku nende maa vastavate võimude poolt välja antud laevamõõtkirju sedavõrd, kui need on kooskõlas Suur-Briti Board of Trade'i poolt laevade mõõtmiseks ettekirjutatud arvutuseeskirjadega, ette võtmata laevade ümbermõõtmist.

IX.

Eelmistes artiklites ettenähtud enamsoodustatud riigi käitlus ei puuduta vabastusi, immuniteete ega eesõigusi, mis

1) Eesti annab praegu või tulevikus Soomele, Lätile, Leedule, N.S.V. Liidule või kõigile neile maadele, niikaua kui need soodustused ei ole lubatud mõnele kolmandale riigile, mis siin ülal nimetamata;

2) Mis Hispaania on andnud või annab edaspidi Portugalile, Hispaania valdustele ja asumaadele, protektoraadi alale Marokos ja Hispano-Ameerika vabariikidele.

X.

Hispaania valitsus lubab Eesti valitsusele igal aastal tselluloosi kontingendi 5000 tonni suuruses kasutamiseks 1. jaanuarist 31. detsembrini. Hispaania valitsus reserveerib endale õiguse jaotada seda kontingenti kolmekuiselt või kuuekuiselt. Iga ajavahemiku ülejääk võidakse üle kanda järgnevatele ajavahemikkudele. Lepiti siiski kokku, et kontingent tuleb lõplikult ära kasutada aasta neljandal veerandil ning sellest viimasest veerandist ei võida üle kanda mingit osa järgmise aasta esimesele veerandile.

XI.

Käesolev kokkulepe ratifitseeritakse kõrgete leppeosaliste poolt; ta jõustub hiljemalt 1. juunil 1935 ning jääb maksma üheks aastaks sellest päevast arvates, kui vahepeal ei sõlmita kaubanduslepingut. Kui seda kokkulepet ei öelda üles kolm kuud enne selle üheaastase tähtaja möödumist, pikendatakse teda vaikivalt kuni ühe kuu möödumiseni arvates sellest päevast, mil üks kõrgetest leppeosalistest teatab teisele oma kavatsusest lõpetada selle konventsiooni maksvus.

Võtke vastu, Härra Minister, minu suurima lugupidamise kinnitus.

E. Virgo.

Tema Ekstsellents

Härra J. José Rocha,

Välisminister.

Madrid.

Nimekiri A.

Hispaania tariifi numbrid: 36, 37, 38, 39, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 106, 110, 117, 124, 792, 997, 1021, 1022, 1025, 1026, 1027, 1028, 1029, 1030, 1031, 1181, 1185, Ex 1186, Ex 1187, 1194, 1195, 1196, 1197, 1198, 1201, 1202, 1203, 1204, 1354, 1416, 1432, 1455, 1456.

E.V.

Nimekiri B.

Eesti tollitariifi §§	Kauba nimetus	Tollitav üksus	Tollimää- rad Eesti kroonides
Ex § 6	Puuvili värske:		
p. 2	apelsiinid, mandariinid, pomerantsid ja banaanid:		
p. 2a	apelsiinid, mandariinid, pomerantsid	kg br.	0,20
p. 2b	banaanid	„	0,30
p. 3	sidrunid	„	0,10
ex p. 4	viinamarjad	„	0,75
	M ä r k u s: Pp. 2, 3 ja 4 ettenähtud tolle ei kasuta 1. juunist kuni 15. det- sembrini sisseveetav kaup.		
Ex § 7	Puuvili ja marjad, kuivatatud, teistes pa- ragrahvides nimetamata, suhkruta val- mistatud:		
ex p. 4	Malaga suured rosinad		0,40

Eesti tollitariifi §§	Kauba nimetus	Tollitav üksus	Tollimää- rad Eesti kroonides
§ 11	Pähklid:		
p. 2	Mandlid ja pistaatsid		1,00
§ 24	Puuviljast ja muust maitseained:		
ex p. 4,a)	apelsiini ja sidruni mahl, valmisteh- tud, suhkruta; esitatud kaubaproovide kohaselt		1,00
Ex § 28	Viinamarja veinid:		
ex p. 1	vaatides:		
lit. b	Jerez ja Malaga veinid kangusega üle 16° kuid alla 25°		2,00
ex lit. b	Tarragona veinid, kangusega üle 16° M ä r k u s: Seda tolli kasutavad ai- nult veinid, millel on kaasas pärit- olu- ning analüüsitunnistus, mis välja antud Hispaania önoloogiliste jaamade ja agronoomiliste sektiioonide poolt ja mis tõendavad nende tõelist päritolu Jerez'i, Malaga ja Tarragona maakon- dadest ning nende puhtust.		0,80
§ 33			
p. 1	Sool		tollita
p. 2			
p. 3			0,03

E. V.

Madrid, 8. mail 1935.

Härra Direktor,

Täna Teie saatsite mulle lahkesti järgmise sisuga noodi:

„Oma valitsuse poolt vastavalt volitatuna ning tema nimel on mul au ette panna Teie Ekstsellentsile provisoorse režiimina kaubanduslepingu sõlmimiseni Eesti-Hispaania vaheliste kaubandussuhete korraldust Modus Vivendi'ga vastavalt järgnevatele määrustele:

I.

Hispaaniast, Baleaari ja Kanaaria saartelt, Hispaania valdustelt ning Hispaania protektoraadi alt Marokos pärinevad või sealt tulevad loodus- või tööstussaadused kasutavad sisseveol Eesti territooriumile kõige soodsamaid maksu- ning tollimäärasid, mis Eesti valitsus lubab või võiks lubada mõnele välisriigile kas autonoomselt või konventsionaalselt.

Seda käitlust kohaldatakse nii, et otsekohe ning tingimusteta kohaldatakse kõiki maksude ja tollide alandamisi või nendest vabastamisi, samuti ka tariifi kohaldamise määrusi.

II.

Eestist pärinevad või sealt tulevad loodus- või tööstussaadused, mis loendatud käesolevale kokkuleppele lisandatud nimestikus A, kasutavad nende

sisseveol Hispaaniasse, Baleaari ning Kanaaria saartele ja Hispaania valdustesse kõige soodsamaid maksu- ning tollimäärasid, mis Hispaania valitsus lubab või võiks lubada mõnele kolmandale riigile kas autonoomselt või konventsionaalselt.

Seda käitlust kohaldatakse nimekirjas A loendatud kaupadele nii, et otsekohe ja tingimusteta kohaldatakse kõiki maksude või tollide alandamisi või nendest vabastamisi, samuti ka tariifi kohaldamise määrusi.

III.

Kumbki kõrge leppeosaline kohustub lubama teisele otsekohe ning vastutasuta iga eesõiguse, soodustuse, maksu- või tollialanduse, mille ta lubab või võiks lubada mõnele teisele riigile kaupade reeksporteerimise, transiidi, ladustamise, ümberlaadimise, tolli vorminõuete täitmise alal, samuti nende mitmesuguste käitlustega ühendusesolevate maksude ning tollide kui ka tollitamise korralduste, vormaliteetide ning kulude suhtes.

Kõrged leppeosalised kohustuvad andma teineteisele tingimusteta ning piiramata enamsoodustatud riigi käitluse kõiges, mis puutub tollidesse, lõivudesse, sisemaksudesse, vaatamata nende iseloomule, ja samuti maksustamise viisisse.

IV.

Hispaaniast, Baleaari ning Kanaaria saartelt, Hispaania valdustest või Hispaania protektoraadi alalt Marokos pärinevad ja sealt tulevad loodus- või tööstussaadused, mis loendatud käesolevale lepingule lisatud nimestikus B, ei maksustata nende sisseveol Eestisse teissuguste või kõrgemate tollidega, kui selles nimekirjas on määratud igale saadusele.

V.

Kõrged leppeosalised leppisid kokku sisseveomaa poolt sündsaks loetaval määral piirama neid juhtumeid, kus nõutakse päritolutunnistusi.

Päritolutunnistusi annavad välja kas Majandusministeerium või tollivõimud, või päritolumaa poolt ametlikult tunnustatud kaubanduskojad; nad koostatakse kas päritolu- või sihtmaa keeles ja varustatakse prantsuskeelse tõlkega.

Kõrged leppeosalised teatavad teineteisele päritolutunnistusi välja andma volitatud asutiste nimestikud.

Päritolutunnistusi ei nõuta postpakkidele ega postisaadetistele, samuti ka mitte kaubareisijate proovidele.

VI.

Kumbki kõrge leppeosaline kohustub võtma tarvitusele kõik vajalised abinõud, et võidelda omal territooriumil teise leppeosalise sääraсте saaduste geograafilise päritolu nimetuse kurjasti tarvitamise vastu, milliste erilised omadused on tingitud maapinnast ja kliimast; nende saaduste hulka kuuluvad eriti viinamarjasaadused eeldusel, et need nimetused oleksid päritolumaal nõutavalt kaitsitud ning sealse valitsuse poolt teatatud.

Ühe maa päritolu-nimetusi peetakse kurjasti tarvitatuks, kui neid tarvitatakse saaduste kohta, mille suhtes selle maa seadusandlikud või määruste eeskirjad ei luba nende kasutamist.

Mis puutub eriti viinamarja saadustesse, siis tunnustab Eesti eriti veinide „Jerez“, „Xeres“, „Sherry“, „Malaga“ ja „Tarragona“ erinimetusi ainuüksi neis Hispaania maakondades tootletud veinidele kuuluvateks ja kohustub takistama neid päritolu-nimetusi muude veinide tähendamiseks peale Jerez'i, Malaga ja Tarragona veinide isegi ka siis, kui veinide tõeline päritolu on mai-

nitud või kui nimetuse kurjasti tarvitamisel on kaasas teatavad õiendavad väljendid, nagu „liik“, „viis“, „tüüp“, „viinapuu“ või muid väljendeid, mis võiksid varjata kauba tõelist päritolu.

Et Jerez'i, Malaga ja Tarragona veinide tõelist päritolu hästi kindlaks teha, lepiti kokku, et neid nimetusi kasutavad ainult veinid, millel nende sisseveol Eestisse on kaasas päritolu- ning analüüsitunnistus, mis välja antud Hispaania önoloogiliste jaamade ja agronoomiliste sektiioonide poolt ja mis tõendavad nende tõelist päritolu Jerez'i, Malaga ja Tarragona maakonnast.

VII.

Abinõud, mida kumbki kõrge leppeosaline kohustub võtma tarvitusele, peavad nägema ette võitlust aresti, keelu või iga muu kohase sanktsiooni abil, nimelt võitlust saaduste sisseveo, väljaveo, ladustamise, valmistamise, liiklemise, müügi ja müügile laskmise vastu juhtumel, kui neid saadusi sisaldavatel vaatidel, pudelitel, kastide pakenditel, samuti ka faktuuradel, kauba paberitel ja veokirjadel esinevad märgid, nimed, pealkirjad või mõned tunnusmärgid, mis tekitavad mulje, et on tarvitatud vale päritolu nimetust.

Inkrimineeritud saaduste aresti alla panemine või muud sanktsioonid teostatakse kas ametivõimude hoolet või avaliku võimu nõudel või iga huviosalise isiku, ühingu või sündikaadi nõudel, kummagi kõrge leppeosalise vastava seadusandluse kohaselt.

VIII.

Ühe kõrge leppeosalise laevad kasutavad teise leppeosalise sadamates ja territoriaalvetes enamsoodustatud riigi käitlust kõiges, mis puutub laevasõidu režiimisse, samuti ka lootsi-, tuletorni-, sadama-, seisu-, karantiini- ja teistesse meremaksudesse ja lõivudesse.

Kõrged leppeosalised tunnustavad vastastikku nende maa vastavate võimude poolt välja antud laevamõõtkirju sedavõrd, kui need on kooskõlas Suurbriti Board of Trade'i poolt laevade mõõtmiseks ettekirjutatud arvutuseeskirjadega, ette võtmata laevade ümbermõõtmist.

IX.

Eelmistes artiklites ettenähtud enamsoodustatud riigi käitlus ei puuduta vabastusi, immuniteete ega eesõigusi, mis

1) Eesti annab praegu või tulevikus Soomele, Lätile, Leedule, N.S.V.Liidule või kõigile neile maadele, niikaua kui need soodustused ei ole lubatud mõnele kolmandale riigile, mis siin ülal nimetamata;

2) Mis Hispaania on andnud või annab edaspidi Portugalile, Hispaania valdustele ja asumaadele, protektoraadi alale Marokos ja Hispano-Ameerika vabariikidele.

X.

Hispaania valitsus lubab Eesti valitsusele igal aastal tselluloosi kontingendi 5000 tonni suuruses kasutamiseks 1. jaanuarist 31. detsembrini. Hispaania valitsus reserveerib endale õiguse jaotada seda kontingenti kolmekuiselt või kuuekuiselt. Iga ajavahemiku ülejääk võidakse üle kanda järgnevatele ajavahemikkudele. Lepiti siiski kokku, et kontingent tuleb lõplikult ära kasutada aasta neljandal veerandil ning sellest viimasest veerandist ei võida üle kanda mingit osa järgmise aasta esimesele veerandile.

XI.

Käesolev kokkulepe ratifitseeritakse kõrgete leppeosaliste poolt; ta jõustub hiljemalt 1. juunil 1935 ning jääb maksma üheks aastaks sellest päevast

arvates, kui vahepeal ei sõlmita kaubanduslepingut. Kui seda kokkulepet ei öelda üles kolm kuud enne selle üheaastase tähtaja möödumist, pikendatakse teda vaikivalt kuni ühe kuu möödumiseni arvates sellest päevast, mil üks kõrgetest leppeosalistest teatab teisele oma kavatsusest lõpetada selle konventsiooni maksvus.

Võtke vastu, Härra Minister, minu suurima lugupidamise kinnitus.“

Mul on au tõendada selle teate kättesaamist ja Teile kinnitada Hispaania valitsuse nõustumist sellega.

Võtke vastu. Härra Direktor, minu suurima lugupidamise kinnitus.

J. José Rocha.

Härra Edward Virgo,

Väliskaubanduse osakonna direktor,

Eesti Vabariigi Välisministeerium.

Nimekiri A.

Hispaania tariifi numbrid: 36, 37, 38, 39, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 106, 110, 117, 124, 792, 997, 1021, 1022, 1025, 1026, 1027, 1028, 1029, 1030, 1031, 1181, 1185, Ex 1186, Ex 1187, 1194, 1195, 1196, 1197, 1198, 1201, 1202, 1203, 1204, 1354, 1416, 1432, 1455, 1456.

J. R.

Nimekiri B.

Eesti tollitariifi §§	Kauba nimetus	Tollitav üksus	Tollimää- rad Eesti kroonides
Ex § 6	Puuvili värsked:		
p. 2	apelsiinid, mandariinid, pomerantsid ja banaanid:		
p. 2a	apelsiinid, mandariinid, pomerantsid	kg br.	0,20
p. 2b	banaanid	„	0,30
p. 3	sidrunid	„	0,10
ex p. 4	viinamarjad	„	0,75
	M ä r k u s: Pp. 2, 3 ja 4 ettenähtud tolle ei kasuta 1. juunist kuni 15. det- sembrini sisseveetav kaup.		
Ex § 7	Puuvili ja marjad, kuivatatud, teistes pa- ragrahvides nimetamata, suhkruta val- mistatud:		
ex p. 4	Malaga suured rosinad		0,40
§ 11	Pähklid:		
p. 2	Mandlid ja pistaatsid		1,00
§ 24	Puuviljast ja muust maitseained:		
ex p. 4,a)	apelsiini ja sidruni mahl, valmisteh- tud, suhkruta; esitatud kaubaproovide kohaselt		1,00
Ex § 28	Viinamarja veinid:		
ex p. 1	vaatides:		
lit. b	Jerez ja Malaga veinid kangusega üle 16° kuid alla 25°		2,00

Eesti tollitariifi §§	Kauba nimetus	Tollitav üksus	Tollimää- rad Eesti kroonides
ex lit. b	Tarragona veinid, kangusega üle 16° Märkus: Seda tolli kasutavad ai- nult veinid, millel on kaasas pärit- olu- ning analüüsitunnistus, mis välja antud Hispaania önoloogiliste jaamade ja agronoomiliste sektiioonide poolt ja mis tõendavad nende tõelist päritolu Jerez'i, Malaga ja Tarragona maakon- dadest ning nende puhtust.		0,80
§ 33			
p. 1	Sool		tollita
p. 2			„
p. 3			0,03

J. R.

Eesti ja Hispaania vaheline maksukonventsioon.

Mõlema maa vahelisest kaubandusest tekkivate võlanõudmiste õienda-
mise kergendamiseks Eesti Vabariigi Valitsus ja Hispaania Vabariigi Valitsus
leppisid kokku järgmises:

Esimene artikkel.

Hispaaniasse sisseveetud kõigi Eestist pärinevate kaupade vastuväärtus
tuleb tasuda maksmistega panka „Banco Exterior de Espana“.

75% maksmistest õiendatakse pesetades ja krediteeritakes arvele, mille
„Banco Exterior de Espana“ avab Tallinna Eesti Panga nimele.

See arve ei kanna protsente ja sellele kantud summad kasutatakse maks-
miseks Eestisse väljaveetud hispaania kaupade eest.

Ülejäänud 25% õiendatakse iga tehingu puhul kokkulepitavas rahas ja
antakse „Banco Exterior de Espana“ poolt Eesti Pangale vabaks kasutamiseks
tema väliskorrespondentide juures.

Artikkel II.

„Banco Exterior de Espana“ teatab artikli esimese kohaselt tehtud sisse-
maksmistest iga päev Eesti Pangale ja igas sissemaksmise teadaandes tähenda-
takse saatja ja saaja perekonnanimi ja nimi, saadetud kauba sort, selle väärtus
rahas, milles sõlmiti tehing ja kõik teated, mis vajalikud selleks, et teostada
väljamaksmist vastavale müüjale.

Artikkel III.

Välisrahas väljendatud Eesti võlanõudmiste ümberarvestus teostatakse
pesetades õiendatavas osas „Banco Exterior de Espana“ poolt maksmise eel-
päeva ametliku kursi järgi, mis on sama, kui see kurss, mille järgi makstakse
välisrahas õiendatav osa. Mitte Eesti kroonides väljendatud Hispaania võla-
nõudmiste ümberarvestus teostatakse Eesti Panga poolt samuti Tallinna
Börsi maksmise eelpäeva ametliku kursi järgi.

Sissemaksmiste teostamist ei tule takistada ei otseselt ega kaudselt ja vastavad võlgnikud peavad kasutama täielist vabadust võlguolevate summade maksmiseks ilma igasuguste kuludeta.

Artikkel IV.

Eesti eksportöörid tasuvad oma võlad, mis tekivad Hispaaniast pärinevate ja sealt tulevate kaupade ostmisest, Eesti Panga kaudu, kes kasutab tema arvel pangas „Banco Exterior de Espana“ olevaid summasid maksmiseks vastavatele hispaania eksportööridele eesti importööride poolt teostatud sissemaksmiste kronoloogilises järjekorras.

Artikkel V.

Hispaania valitsus reserveerib endale õiguse määrata, et Hispaania väljaveost Eestisse tekkivate võlanõudmiste maksmine alistataks vastavate võimude eeloleale.

Artikkel VI.

Eesti valitsus kohustub andma viibimata eesti võlausaldajatele kasutada esimeses artiklis nimetatud arvele sissemakstud võlanõudmiste vastuväärtuse, samuti ka Eesti Pangale sama artikli viimase lõike kohaselt vabaks kasutamiseks antud summade vastuväärtuse.

Artikkel VII.

Hispaania kaupadena arvestatakse:

Hispaania vabariigist (poolsaare maa-ala, Baleaari saared, Kanaaria saared, Hispaania valdused, Hispaania protektoraadi ala Marokos) pärinevad või tulevad loodus- või tööstussaadused.

Samuti arvestatakse eesti kaupadena:

Eesti Vabariigist pärinevad ning tulevad loodus- või tööstussaadused.

Artikkel VIII.

Kui mõne eesti kaupu väljavedava ettevõtte ja mõne hispaania kaupu väljavedava ettevõtte vahelisis ärisuhteis mõne ostu- ja müügitehingu tulemusena esineb võimalus kompenseerimiseks, siis Centro Oficial de Contratacion de Moneda ja Eesti Pank peavad lubama nimetatud kompensatsiooni tehinguid. Lepiti mõistagi kokku, et kaubad, mille kohta käib see kokkulepe, peavad pärinema ning tulema vastavalt Eestist või Hispaaniast ning tegelikult olema importeeritud nendesse maadesse.

Artikkel IX.

Käesoleva kokkuleppe kohaldamise tehnilised üksikasjad tulevad määrata kindlaks Centro Oficial de Contratacion de Moneda ja Eesti Panga vahelise kokkuleppega.

Artikkel X.

Kui käesoleva konventsiooni maksvuse lõppemisel jääb saldo Eesti Panga kasuks, siis peab Eesti Pank jätkama selle kasutamist kuni selle täieliku kustutamiseni tasumiseks Eestisse väljaveetavate hispaania kaupade eest.

Kui sellel tähtpäeval eriarve saldo on kustutatud ja on Hispaania kasuks tasuda olevaid võlanõudeid, siis need võlanõuded tulevad kompenseerida eesti kaupade ostmisega.

Artikkel XI.

Käesolev kokkulepe ratifitseeritakse kõrgete leppeosaliste poolt ja ta jõustub hiljemalt 1. juunil 1935 üheks aastaks ning pikendub vaikivalt aasta-

kaupa senini, kui üks leppeosalistest ütleb tema üles üks kuu enne jooksva ajavahemiku lõppu.

. Tehtud kahes eksemplaris Madridis 8. mail 1935.

E. Virgo.

J. José Rocha.

Modus Vivendi entre l'Estonie et l'Espagne.

Madrid, le 8 Mai 1935.

Monsieur le Ministre,

Dûment autorisé par mon Gouvernement et en son nom, j'ai l'honneur de proposer à Votre Excellence, comme régime provisoire, en attendant qu'un Traité de Commerce soit conclu, la réglementation par un „Modus Vivendi“ des relations commerciales entre l'Estonie et l'Espagne, conformément aux dispositions qui suivent:

I.

Les produits naturels ou fabriqués, originaires et en provenance d'Espagne, des Iles Baléares, des Iles Canaries, des Possessions espagnoles et de la Zone du Protectorat espagnol du Maroc, bénéficieront à leur importation dans le territoire de l'Estonie des taux et droits les plus favorables que le Gouvernement estonien accorde ou pourrait accorder à un pays étranger quelconque, soit par voie autonome, soit par voie conventionnelle.

L'application de ce traitement s'entend de telle sorte qu'il comporte l'extension immédiate et inconditionnelle de toute réduction ou exonération des droits et taxes, ainsi que des dispositions d'application du tarif.

II.

Les produits naturels ou fabriqués, originaires et en provenance de l'Estonie, énumérés à la liste A annexée au présent accord bénéficieront à leur importation en Espagne, dans les Iles Baléares, les Iles Canaries et les Possessions espagnoles, des taux et droits les plus favorables que le Gouvernement espagnol accorde ou pourrait accorder à un pays tiers quelconque, soit par voie autonome, soit par voie conventionnelle.

L'application de ce traitement pour les produits énumérés à la liste A s'entend de telle sorte qu'il comporte l'extension immédiate et inconditionnelle de toute réduction ou exonération des droits et taxes, ainsi que des dispositions d'application du tarif.

III.

Chacune des Hautes Parties Contractantes s'engage à faire profiter l'Autre, immédiatement et sans compensation, de tout privilège, faveur ou abaissement qu'elle accorde ou pourrait accorder à tout autre pays en ce qui concerne la réexportation, le transit, l'entreposage, le transbordement des marchandises, l'accomplissement des formalités douanières, ainsi qu'en ce qui concerne les droits et taxes afférant à ces diverses manutentions, de même que pour les règles, formalités et charges dans les opérations de douane.

Les Hautes Parties Contractantes s'engagent à s'accorder réciproquement le traitement inconditionnel et illimité de la nation la plus favorisée pour tout ce qui se rapporte aux droits, taxes et impôts intérieurs de quelque nature qu'ils soient, ainsi que pour le mode de perception des impôts.

IV.

Les produits naturels ou fabriqués originaires et en provenance d'Espagne, des Iles Baléares, des Iles Canaries, des Possessions espagnoles ou de la Zone de Protectorat espagnol au Maroc, énumérés à la liste B annexée au présent accord, ne seront à leur importation en Estonie frappés de droits autres ou plus élevés que ceux fixés pour chaque produit dans ladite liste.

V.

Les Hautes Parties Contractantes sont d'accord pour limiter dans la mesure que le pays d'importation jugera convenable les cas où les certificats d'origine seront exigés.

Les certificats d'origine seront délivrés soit par le Ministère des Affaires Economiques, soit par les autorités douanières, soit par les Chambres de Commerce officiellement reconnues par le pays expéditeur; ils seront rédigés, soit en langue du pays d'origine, soit dans la langue du pays de destination et seront accompagnés d'une traduction dans la langue française.

Les Hautes Parties Contractantes se communiqueront réciproquement les listes des autorités chargées de délivrer les certificats d'origine.

Seront dispensés du certificat d'origine les colis postaux et envois par la poste, ainsi que les échantillons de voyageurs de commerce.

VI.

Chacune des Hautes Parties Contractantes s'engage à prendre toute mesure nécessaire en vue de réprimer sur son territoire l'emploi abusif des appellations géographiques d'origine des produits de l'autre partie, qui tirent du sol et du climat leur qualité spécifique, y compris spécialement les produits vinicoles, pourvu que ces appellations soient dûment protégées dans le pays d'origine et aient été notifiées par son Gouvernement.

Sont considérées comme employées abusivement les appellations d'origine de l'un des deux pays lorsqu'elles sont appliquées à des produits auxquels les dispositions législatives ou réglementaires de ce pays en refusent le bénéfice.

En ce qui concerne spécialement les produits vinicoles, l'Estonie reconnaît expressément la désignation spécifique des vins de „Jerez“, „Xeres“, „Sherry“, „Málaga“ et „Tarragona“, appartenant en exclusivité aux vins récoltés dans ces régions espagnoles, et s'oblige à empêcher l'usage de ces appellations d'origine pour désigner des vins autres que ceux de Jerez, Málaga et Tarragona, alors même que l'origine véritable des vins soit mentionnée ou que l'appellation abusive soit accompagnée de certains termes rectificatifs, comme „genre“, „façon“, „type“, „cépage“ ou autres capables de se prêter à une mystification de la véritable origine de la marchandise.

Pour bien établir l'origine authentique des vins de Jerez, Málaga et Tarragona, reste stipulé que seuls bénéficieront de ces appellations les vins qui à leur entrée en Estonie soient accompagnés de certificats d'origine et d'analyse délivrés par les stations oenologiques et les sections agronomiques espagnoles accréditant qu'ils proviennent véritablement des régions de Jerez, Málaga et Tarragona.

VII.

Les mesures que chacune des Hautes Parties Contractantes s'engage à prendre devront prévoir la répression par la saisie, la prohibition ou toute autre sanction appropriée, notamment de l'importation, de l'exportation, de

l'entreposage, de la fabrication, de la circulation, de la vente, de la mise en vente des produits dans les cas où figureraient sur les fûts, bouteilles, emballages de caisse les contenant, ainsi que sur les factures, papiers de commerce et lettres de voiture, des marques, noms, inscriptions ou signes quelconques évoquant des fausses appellations d'origine.

La saisie des produits incriminés ou les autres sanctions seront appliquées soit à la diligence de l'administration, soit à la requête du Ministère public ou de tout intéressé, individu, association ou syndicat, conformément à la législation respective de chacune des Hautes Parties Contractantes.

VIII.

Les navires de commerce de l'une des Hautes Parties Contractantes jouiront dans les ports et eaux territoriales de l'autre Partie en tout ce qui concerne le régime de navigation, ainsi que le droit de pilotage, de phares, de port, de stationnement, de quarantaine et d'autres droits et taxes maritimes, du traitement de la nation la plus favorisée.

Les Hautes Parties Contractantes reconnaissent réciproquement les certificats de jaugeage délivrés par les autorités compétentes de leur pays, en tant qu'ils s'accordent avec les règles de calcul dictées par le Board of Trade de la Grande-Bretagne pour le mesurage des navires, sans procéder à un remesurage desdits navires.

IX.

Le traitement de la nation la plus favorisée, prévu aux articles précédents, ne comprendra pas les franchises, immunités et privilèges que

1) l'Estonie a donnés ou donnera à l'avenir à la Finlande, la Lettonie, la Lithuanie ou l'Union des R.S.S., ou à tous ces pays tant que ces avantages ne seront pas accordés à un Etat tiers, non cité cidessus;

2) l'Espagne ait accordés ou accordera au Portugal, Possessions et Colonies espagnoles, Zone de Protectorat du Maroc et Républiques hispano-américaines.

X.

Le Gouvernement espagnol accorde au Gouvernement d'Estonie un contingent annuel de 5.000 tonnes de pâte à papier (cellulose) pour la période comprise entre le 1-er janvier et le 31 décembre de chaque année. Le Gouvernement espagnol se réserve le droit de distribuer ce contingent par périodes trimestrielles ou semestrielles; le reste de chaque période pourra être augmenté aux périodes suivantes.

Cependant il reste entendu que le contingent doit être liquidé dans le 4-ème trimestre de l'année, sans pouvoir attribuer aucune quantité de ce dernier trimestre au premier trimestre de l'année suivante.

XI.

Le présent Accord devra être ratifié par les Hautes Parties contractantes, et entrera en vigueur le plus tard le 1-er juin 1935, et demeurera obligatoire pendant une année à partir de cette date, excepté qu'en l'intervalle un Traité de Commerce soit conclu. En cas de non-dénunciation de l'Accord trois mois avant l'expiration de ce délai d'une année il sera prorogé par voie de tacite reconduction jusqu'à la fin du délai d'un mois à partir de la date à laquelle une des Hautes Parties Contractantes aura notifié à l'Autre son intention de faire cesser les effets du dit Accord.

Veillez agréer, Monsieur le Ministre, l'assurance de ma très haute considération.

Ed. Virgo.

Son Excellence

Monsieur J. José Rocha,

Ministre des Affaires Etrangères
à Madrid.

Liste A.

Numéros du Tarif espagnol: 36, 37, 38, 39, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 106, 110, 117, 124, 792, 997, 1021, 1022, 1025, 1026, 1027, 1028, 1029, 1030, 1031, 1181, 1185, Ex 1186, Ex 1187, 1194, 1195, 1196, 1197, 1198, 1201, 1202, 1203, 1204, 1354, 1416, 1432, 1455, 1456.

E. V.

Liste B.

Numéros du Tarif estonien	Désignation des marchandises	Unité de perception	Droits en couronnes estoniennes
Ex § 6	Fruits frais:		
p. 2	Oranges, mandarines, pomerans et bananes:		
p. 2a	Oranges, mandarines, pomerans . .	Kg br.	0,20
p. 2b	Bananes	„	0,30
p. 3	Citrons	„	0,10
ex p. 4	Raisins	„	0,75
	Remarque: Du bénéfice des droits prévus aux p. 2, p. 3 et p. 4, sont exclues toutes les importations effectuées du 1-er juin au 15 décembre.		
Ex § 7	Fruits et baies séchés non spécialement nommés sous les autres paragraphes, préparés sans sucre:		
ex p. 4	Raisins grands, séchés de Malaga . .		0,40
§ 11	Noix et noisettes:		
p. 2	Amandes et pistaches		1,00
§ 24	Préparations avec des fruits etc:		
ex p.4,a)	Jus d'orange et de citron préparés, sans sucre, selon des échantillons déposés		1,00
Ex § 28	Vins de raisins:		
ex p. 1	en fûts:		
lit. b	vins de Jerez et Málaga, titrant plus de 16° et moins de 25° d'alcool		2,00
ex lit. b	Vins de Tarragona, titrant plus de 16° d'alcool		0,80
	Remarque: Du bénéfice de ces droits, ne jouissent que les vins accompagnés d'un certificat d'origine et		

Numéros du Tarif estonien	Désignation des marchandises	Unité de perception	Droits en couronnes (stonien- nes)
§ 33 p. 1 p. 2 p. 3	d'analyse délivré par les Stations Oenologiques ou les Sections Agronomiques espagnoles, accréditant qu'ils proviennent véritablement des régions de „Jerez“, „Málaga“ et „Tarragona“ et attestant leur pureté.		
	Sel		libre
			0,03

E. V.

Madrid, le 8 Mai 1935.

Monsieur le Directeur,

A la date de ce jour Vous avez bien voulu m'adresser la Note dont la teneur est suivante :

Dûment autorisé par mon Gouvernement et en son nom, j'ai l'honneur de proposer à Votre Excellence, comme régime provisoire, en attendant qu'un Traité de Commerce soit conclu, la réglementation par un „Modus Vivendi“ des relations commerciales entre l'Estonie et l'Espagne, conformément aux dispositions qui suivent :

I.

Les produits naturels ou fabriqués, originaires et en provenance d'Espagne, des Iles Baléares, des Iles Canaries, des Possessions espagnoles et de la Zone du Protectorat espagnol du Maroc, bénéficieront à leur importation dans le territoire de l'Estonie des taux et droits les plus favorables que le Gouvernement estonien accorde ou pourrait accorder à un pays étranger quelconque, soit par voie autonome, soit par voie conventionnelle.

L'application de ce traitement s'entend de telle sorte qu'il comporte l'extension immédiate et inconditionnelle de toute réduction ou exonération des droits et taxes, ainsi que des dispositions d'application du tarif.

II.

Les produits naturels ou fabriqués, originaires et en provenance de l'Estonie, énumérés à la liste A annexée au présent accord bénéficieront à leur importation en Espagne, dans les Iles Baléares, les Iles Canaries et les Possessions espagnoles, des taux et droits les plus favorables que le Gouvernement espagnol accorde ou pourrait accorder à un pays tiers quelconque, soit par voie autonome, soit par voie conventionnelle.

L'application de ce traitement pour les produits énumérés à la liste A s'entend de telle sorte qu'il comporte l'extension immédiate et inconditionnelle de toute réduction ou exonération des droits et taxes, ainsi que des dispositions d'application du tarif.

III.

Chacune des Hautes Parties Contractantes s'engage à faire profiter l'Autre, immédiatement et sans compensation, de tout privilège, faveur ou abaissement qu'elle accorde ou pourrait accorder à tout autre pays en ce qui

concerne la réexportation, le transit, l'entreposage, le transbordement des marchandises, l'accomplissement des formalités douanières, ainsi qu'en ce qui concerne les droits et taxes afférant à ces diverses manutentions, de même que pour les règles, formalités et charges dans les opérations de douane.

Les Hautes Parties Contractantes s'engagent à s'accorder réciproquement le traitement inconditionnel et illimité de la nation la plus favorisée pour tout ce qui se rapporte aux droits, taxes et impôts intérieurs de quelque nature qu'ils soient, ainsi que pour le mode de perception des impôts.

IV.

Les produits naturels ou fabriqués originaires et en provenance d'Espagne, des Iles Baléares, des Iles Canaries, des Possessions espagnoles ou de la Zone de Protectorat espagnol au Maroc, énumérés à la liste B annexée au présent accord, ne seront à leur importation en Estonie frappés de droits autres ou plus élevés que ceux fixés pour chaque produit dans ladite liste.

V.

Les Hautes Parties Contractantes sont d'accord pour limiter dans la mesure que le pays d'importation jugera convenable les cas où les certificats d'origine seront exigés.

Les certificats d'origine seront délivrés soit par le Ministère des Affaires Economiques, soit par les autorités douanières, soit par les Chambres de Commerce officiellement reconnues par le pays expéditeur; ils seront rédigés, soit en langue du pays d'origine, soit dans la langue du pays de destination et seront accompagnés d'une traduction dans la langue française.

Les Hautes Parties Contractantes se communiqueront réciproquement les listes des autorités chargées de délivrer les certificats d'origine.

Seront dispensés du certificat d'origine les colis postaux et envois par la poste, ainsi que les échantillons de voyageurs de commerce.

VI.

Chacune des Hautes Parties Contractantes s'engage à prendre toute mesure nécessaire en vue de réprimer sur son territoire l'emploi abusif des appellations géographiques d'origine des produits de l'autre partie, qui tirent du sol et du climat leur qualité spécifique, y compris spécialement les produits vinicoles, pourvu que ces appellations soient dûment protégées dans le pays d'origine et aient été notifiées par son Gouvernement.

Sont considérées comme employées abusivement les appellations d'origine de l'un des deux pays lorsqu'elles sont appliquées à des produits auxquels les dispositions législatives ou réglementaires de ce pays en refusent le bénéfice.

En ce qui concerne spécialement les produits vinicoles, l'Estonie reconnaît expressément la désignation spécifique des vins de „Jerez“, „Xeres“, „Sherry“, „Málaga“ et „Tarragona“, appartenant en exclusivité aux vins récoltés dans ces régions espagnoles, et s'oblige à empêcher l'usage de ces appellations d'origine pour désigner des vins autres que ceux de Jerez, Málaga et Tarragona, alors même que l'origine véritable des vins soit mentionnée ou que l'appellation abusive soit accompagnée de certains termes rectificatifs, comme „genre“, „façon“, „type“, „cépage“ ou autres capables de se prêter à une mystification de la véritable origine de la marchandise.

Pour bien établir l'origine authentique des vins de Jerez, Málaga et Tarragona, reste stipulé que seuls bénéficieront de ces appellations les vins

qui à leur entrée en Estonie soient accompagnés de certificats d'origine et d'analyse délivrés par les stations oenologiques et les sections agronomiques espagnoles accréditant qu'ils proviennent véritablement des régions de Jerez, Málaga et Tarragona.

VII.

Les mesures que chacune des Hautes Parties Contractantes s'engage à prendre devront prévoir la répression par la saisie, la prohibition ou toute autre sanction appropriée, notamment de l'importation, de l'exportation, de l'entreposage, de la fabrication, de la circulation, de la vente, de la mise en vente des produits dans les cas où figureraient sur les fûts, bouteilles, emballages de caisse les contenant, ainsi que sur les factures, papiers de commerce et lettres de voiture, des marques, noms, inscriptions ou signes quelconques évoquant des fausses appellations d'origine.

La saisie des produits incriminés ou les autres sanctions seront appliquées soit à la diligence de l'administration, soit à la requête du Ministère public ou de tout intéressé, individu, association ou syndicat, conformément à la législation respective de chacune des Hautes Parties Contractantes.

VIII.

Les navires de commerce de l'une des Hautes Parties Contractantes jouiront dans les ports et eaux territoriales de l'autre Partie en tout ce qui concerne le régime de navigation, ainsi que le droit de pilotage, de phares, de port, de stationnement, de quarantaine et d'autres droits et taxes maritimes, du traitement de la nation la plus favorisée.

Les Hautes Parties Contractantes reconnaissent réciproquement les certificats de jaugeage délivrés par les autorités compétentes de leur pays, en tant qu'ils s'accordent avec les règles de calcul dictées par le Board of Trade de la Grande-Bretagne pour le mesurage des navires, sans procéder à un remesurage desdits navires.

IX.

Le traitement de la nation la plus favorisée, prévu aux articles précédents, ne comprendra pas les franchises, immunités et privilèges que

1) l'Estonie a donné ou donnera à l'avenir à la Finlande, la Lettonie, la Lithuanie ou l'Union des R.S.S., ou à tous ces pays tant que ces avantages ne seront pas accordés à un Etat tiers, non cité cidessus;

2) l'Espagne ait accordés ou accordera au Portugal, Possessions et Colonies espagnoles, Zone de Protectorat du Maroc et Républiques hispano-américaines.

X.

Le Gouvernement espagnol accorde au Gouvernement d'Estonie un contingent annuel de 5.000 tonnes de pâte à papier (cellulose) pour la période comprise entre le 1-er janvier et le 31 décembre de chaque année. Le Gouvernement espagnol se réserve le droit de distribuer ce contingent par périodes trimestrielles ou semestrielles; le reste de chaque période pourra être augmenté aux périodes suivantes.

Cependant il reste entendu que le contingent doit être liquidé dans le 4-ème trimestre de l'année, sans pouvoir attribuer aucune quantité de ce dernier trimestre au premier trimestre de l'année suivante.

XI.

Le présent Accord devra être ratifié par les Hautes Parties contractantes, et entrera en vigueur le plus tard le 1-er juin 1935, et demeurera obliga-

toire pendant une année à partir de cette date, excepté qu'en l'intervalle un Traité de Commerce soit conclu. En cas de non-dénunciation de l'Accord trois mois avant l'expiration de ce délai d'une année il sera prorogé par voie de tacite reconduction jusqu'à la fin du délai d'un mois à partir de la date à laquelle une des Hautes Parties Contractantes aura notifié à l'Autre son intention de faire cesser les effets du dit Accord.

Veuillez agréer, Monsieur le Ministre, l'assurance de ma très haute considération.

J'ai l'honneur d'accuser réception de cette communication et de vous confirmer l'accord du Gouvernement espagnol à ce sujet.

Veuillez agréer, Monsieur le Directeur, l'assurance de ma considération la plus distinguée.

J. José Rocha.

Monsieur Edward Wirgo

Directeur des Affaires Commerciales

au Ministère des Affaires Etrangères
de la République Estonienne.

Liste A.

Numéros du Tarif espagnol: 36, 37, 38, 39, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 106, 110, 117, 124, 792, 997, 1021, 1022, 1025, 1026, 1027, 1028, 1029, 1030, 1031, 1181, 1185, Ex 1186, Ex 1187, 1194, 1195, 1196, 1197, 1198, 1201, 1202, 1203, 1204, 1354, 1416, 1432, 1455, 1456.

J. R.

Liste B.

Numéros du Tarif estonien	Désignation des marchandises	Unité de perception	Droits en couronnes estoniennes
Ex § 6	Fruits frais:		
p. 2	Oranges, mandarines, pomerans et bananes:		
p. 2a	Oranges, mandarines, pomerans . .	Kg br.	0,20
p. 2b	Bananes	„	0,30
p. 3	Citrons	„	0,10
ex p. 4	Raisins	„	0,75
	Remarque: Du bénéfice des droits prévus aux p. 2, p. 3 et p. 4, sont exclues toutes les importations effectuées du 1-er juin au 15 décembre.		
Ex § 7	Fruits et baies séchés non spécialement nommés sous les autres paragraphes, préparés sans sucre:		
ex p. 4	Raisins grands, séchés de Malaga . .		0,40
§ 11	Noix et noisettes:		
p. 2	Amandes et pistaches		1,00

Numéros du Tarif estonien	Désignation des marchandises	Unité de perception	Droits en couronnes estoniennes
§ 24 ex p. 4,a)	Préparations avec des fruits etc: Jus d'orange et de citron préparés, sans sucre, selon des échantillons déposés		1,00
Ex § 28 ex p. 1 lit. b	Vins de raisins: en fûts: vins de Jerez et Málaga, titrant plus de 16° et moins de 25° d'alcool		2,00
ex lit. b	Vins de Tarragona, titrant plus de 16° d'alcool		0,80
	R e m a r q u e: Du bénéfice de ces droits, ne jouissent que les vins accom- pagnés d'un certificat d'origine et d'analyse délivré par les Stations Oeno- logiques ou les Sections Agronomiques espagnoles, accréditant qu'ils provien- nent véritablement des régions de „Je- rez“, „Málaga“ et „Tarragona“ et attestant leur pureté.		
§ 33 p. 1 p. 2 p. 3	Sel		libre 0,03

J. R.

Convention de paiements entre l'Estonie et l'Espagne.

Dans le but de faciliter le règlement des créances provenant des échanges commerciaux entre les deux pays, le Gouvernement de la République Estonienne et le Gouvernement de la République Espagnole conviennent de ce qui suit:

Article I.

La contrevaletur de toutes les marchandises de provenance estonienne, importées en Espagne, devra être acquittée au moyen de versements dans le „Banco Exterior de España“.

Les 75 % des paiements seront versés en pesetas et portés à l'avoir d'un compte que le „Banco Exterior de España“ établira au nom de l'Eesti Pank de Tallinn.

Ce compte ne produira pas d'intérêts et les sommes y versées seront nécessairement appliquées au paiement des exportations espagnoles en Estonie.

Les 25 % restants seront versés dans la monnaie convenue pour chaque opération et mis par le „Banco Exterior de España“ à la libre disposition de l'Eesti Pank chez ses correspondants à l'étranger.

Article II.

Le „Banco Exterior de España“ notifiera journellement les versements effectués, d'accord avec l'article Ier à l'Eesti Pank, et chaque avis de versement devra contenir les noms et prénoms de l'expéditeur et du destinataire, la sorte de la marchandise expédiée, la valeur de celle-ci exprimée dans la monnaie

dans laquelle on aura accordé l'opération et tous les renseignements nécessaires afin de permettre le paiement aux vendeurs intéressés.

Article III.

La conversion des créances estoniennes créées en monnaie étrangère s'effectuera pour la partie devant être versée en pesetas par le „Banco Exterior de España“ au change officiel du jour précédant à celui du versement, identique à celui servant de base pour le paiement de la partie à verser en monnaie étrangère; la conversion des créances espagnoles en monnaie qui ne soit pas en couronnes estoniennes devant se faire par l'Eesti Pank, appliquant, de même, le change officiel de la Bourse de Tallinn, correspondant au jour antérieur à celui du paiement.

La faculté de faire les paiements ne devra être entravée directement ni indirectement, et les débiteurs respectifs devront jouir d'une liberté absolue pour faire les versements des sommes dues, sans aucun frais.

Article IV.

Les importateurs estoniens acquitteront leurs dettes provenant d'achat de marchandises d'origine et de provenance espagnoles, par l'intermédiaire de l'Eesti Pank, laquelle devra tirer partiellement sur les disponibilités de son compte au „Banco Exterior de España“, en faveur des exportateurs espagnols respectifs, suivant l'ordre chronologique des versements effectués par les importateurs estoniens.

Article V.

Le Gouvernement espagnol se réserve le droit de disposer que le paiement des créances provenant des importations espagnoles en Estonie soit soumis à une autorisation préalable des Autorités compétentes.

Article VI.

Le Gouvernement estonien s'engage à mettre à la disposition des créanciers estoniens, sans aucun délai, la contrevaletur des créances versées dans le compte mentionné dans l'article Ier, ainsi que la contravaleur des sommes mises à la libre disposition de l'Eesti Pank, en conformité avec le dernier paragraphe du même article.

Article VII.

Seront considérées comme marchandises espagnoles:

Les produits naturels ou fabriqués, originaires et en provenance de la République espagnole (territoire péninsulaire, Iles Baléares, Iles Canaries, Possessions espagnoles et Zone de Protectorat espagnol au Maroc).

De la même façon seront considérées comme marchandises estoniennes:

Les produits naturels ou fabriqués, originaires et en provenance de la République estonienne.

Article VIII.

Si dans les relations d'affaires entre une maison exportatrice de produits estoniens et une maison d'exportation de produits espagnols se présentait l'opportunité d'une compensation comme suite d'une d'opération d'achat et vente, le Centro Oficial de Contratación de Moneda et l'Eesti Pank, devront autoriser les dites opérations de compensation. Il est bien entendu que les

marchandises dont cet accord fait mention devront être d'origine et de provenance respectivement d'Estonie et d'Espagne et devront être importées effectivement en ces deux pays.

Article IX.

Les modalités d'application de caractère technique du présent arrangement, devront être fixées de commun accord entre le Centro Oficial de Contratación de Moneda et l'Eesti Pank.

Article X.

Dans le cas où il resterait à l'expiration de la présente Convention un solde dans le compte en faveur de l'Eesti Pank, celle-ci devra continuer à en disposer pour régler les exportations espagnoles en Estonie jusqu'à son extinction totale.

Par contre, si à la dite date le solde du compte spécial était épuisé et il y avait de créances à payer en faveur de l'Espagne, ces créances devront être compensées par l'achat de marchandises estoniennes.

Article XI.

Le présent accord devra être ratifié par les Hautes Parties Contractantes et entrera en vigueur le plus tard le 1-er juin 1935, pour un délai d'une année et sera prorogé par tacite reconduction par périodes d'une autre année, à l'exception qu'une des parties contractantes procéderait à sa dénonciation, un mois avant l'expiration de la période en cours.

Fait en double expédition à Madrid, le 8 mai 1935.

E. Virgo.

J. José Rocha.

473. Riigimaade omanduseks andmise seaduse õiendus.

RT 43 — 14. maist 1935 art. 435 Riigimaade omanduseks andmise seaduses § 4 on trükitud: mis ette nähtud käesoleva seaduse § 3 p. 5, peab olema mis ette nähtud käesoleva seaduse § 3 ja 5.

474. Vabariigi Valitsuse otsus 22. maist 1935 Eesti Apostliku-õigeusu Kiriku põhimääruste kinnitamise kohta.

Kirikute ja usuühingute seaduse (RT 107 — 1934) § 2 ja 32 põhjal:

- 1) kinnitada Eesti Apostliku-õigeusu Kiriku Sinodi poolt 15. aprillil 1935 esitatud Eesti Apostliku-õigeusu Kiriku põhimäärused;
- 2) käesolev otsus avaldada Riigi Teatajas ühes kinnitatud põhimäärustega.

Peaministri as. ja Siseminister K. Eenpalu.

Riigisekretär K. Terras.

Eesti Apostliku-õigeusu Kiriku põhimäärus.

(Alus: Kirikute ja usuühingute seadus Riigi Teataja 107 — 1934.)

Sissejuhatus.**I.**

Eesti Apostliku-õigeusu Kirik, olles Püha Üleilmlise Apostliku-õigeusu Kiriku osa, omab kõik need õigused ning kohustused, mis nähtud ette Kiriku kohta Eesti Vabariigi vastavates seadustes ja käesolevas põhimääruses või nende põhjal selleks õigustatud asutuste ja organite poolt väljaantud seadlustes ja korraldavates sundnormides.

II.

Eesti Apostliku-õigeusu Kiriku kogudus, olles selle Kiriku osa, omab kõik need õigused ja kohustused, mis nähtud ette koguduse kohta Eesti Vabariigi vastavates seadustes ja käesolevas põhimääruses või nende põhjal selleks õigustatud asutuste ja organite poolt väljaantud seadlustes ja korraldavates sundnormides.

III.

Eesti Apostliku-õigeusu Kiriku ja temasse kuuluvate koguduste vahel korraldatakse kõigepealt käesoleva põhimääruse eeskirjadega, siis Kiriku korraldavate organite poolt väljaantud seadluste ja korraldavate sundnormidega ja viimaks tsiviilseadustega.

IV.

Peale koguduste kuuluvad Eesti Apostliku-õigeusu Kirikusse veel kloostrid.

Klooster on Kiriku asutus, mille moodustavad Jumalakartlikud isikud, kes ennast eriti pühendanud Jumala teenimisele ja palvetamisele ning annud selleks vastava (munga) töötuse.

Kloostrid alluvad vahenditult Mitropoliidile ja Sinodile ning ei oma juriidilise isiku õigusi.

Kloostrite asutamine ja sulgemine kuulub Sinodi võimkonda.

V.

Eesti Apostliku-õigeusu Kiriku koguduste vaimulikud ja köstrid alluvad oma ametikutse alal Kiriku organitele: praostitele, piiskoppidele, Sinodile ja Mitropoliidile.

VI.

Eesti Apostliku-õigeusu Kirikus on kolmeastmeline preestri ehk vaimulik amet: piiskop, preester ja diakon.

Vanim piiskop kannab Mitropoliidi ja vanemad piiskopid — ülempiiskopi nime.

Teenelised preestrid ülendatakse ülempreestriteks ning teenelised diakonid — ülemdiakoniteks.

VII.

Kõik Kiriku organite üldiseloomuga otsused, määrused ja korraldused avaldatakse teadmiseks Kiriku esinduskogu poolt määratud ametlikus Kiriku häälekandjas ning hakkavad maksma 10-dal päeval pärast nende avaldamist, kui see ei ole neis nähtud ette teisiti.

VIII.

Kaebuse andmine Kiriku administratiiv organitele või kohtule ei takista kaevatud otsuste, määruste või korralduste täitmist, kui käesolevas põhimääruses

ses ei ole see korraldatud teisiti või kui Kirikukohus ei ole pannud seisma nende täitmise kaebaja palvel.

Kaebuste ja protestide esitamiseks on üldiselt kahenädaline tähtaeg, kui see ei ole korraldatud teisiti.

IX.

Käesolevas põhimääruses sõna „Kirik“ (suure tähega) tähendab Apostliku-õigeusu Kirikut, sõna „kirik“ (väikese tähega) aga — templit või palvekoda.

Esimene osa.

Kirik.

I peatükk.

Üldmäärused.

§ 1. Eesti Apostliku-õigeusu Kirik (Mitropoolia), tunnustades oma peaks Issanda Jeesuse Kristuse, seisab vennalikus vahekorras kõigi Apostliku-õigeusu Kirikutega.

§ 2. Eesti Ap.-õigeusu Kirik on rahvakirik ja omab enesekorraldamise ja omavalitsemise õiguse.

§ 3. Kiriku eesmärk on: ühendada oma kogudusi ristiusu õpetuses ning tõsisel ja elavas usus Jumalasse Jumalasõna ja usuliste talituste — Jumalateenistuste, sakramentide ja palveteenistuste abil, et ühiselt areneda ja edendada hingelunastuse töös, südame ja vaimuhariduses, kristlikus kõlbluses ja heategevuses.

§ 4. Kiriku õpetuse aluseks on: Pühakiri (vana ja uus testament), püha suusõna õpetus, Püha Üleilmlise Ap.-õigeusu Kiriku dogmad (põhiõpetused), pühade apostlite ning Üleilmlise Ap.-õigeusu Kiriku täiskogude ja kirikuisade kaanonid, kuna tema tegevuse aluseks peale loetletute on veel kohalikud seadused ja seadlused ning korraldavad sundnormid.

§ 5. Kirikul on järgmised sunduslikud usulised talitused: üldised Jumalateenistused — hommiku-, õhtu- ja lõunateenistus (liturgia), sakramendid: ristimine, salvimine, pühaõhtusöömaaeg, patutunnistamine (piht), preestriametisse pühitsemine, abielu (laulatamine) ja õlitamine; mitmesugused palveteenistused, surnute matmine ja hingepalved surnute eest, veepühitsemine kirikus või jõel, järvel ja allikal ning kiriklikud rongikäigud.

Usulised talitused koosnevad: pühakirja lugemisest, palvetest, lauludest ja jutlustest. Usuliste talituste pidamise kord ühes lugemiste, palvete ja lauludega on ette nähtud Ap.-õigeusu Jumalateenistuste-, talituste- ja palveteenistuste- ning lauluraamatutes.

Usuõpetuse ja usuliste talituste tundmiseks ning kristlikuks kasvamiseks korraldatakse leerioõpetust ja asutatakse pühapäevakoole.

§ 6. Usuliste talituste pidajaiks on vaimulikud-piiskopid, preestrid ja diakonid, keda abitavad köstrid.

Piiskopiks, preestriks ja diakoniks pühitsetakse isikuid, kellel on kõrgema või keskkooli (seminari) usuteaduslik haridus.

Erikordadel võib, pärast vastava eksami sooritamist Sinodi poolt moodustatud komisjoni ees, pühitseda nimetatud ametitesse ka neid, kellel puudub eelpoolnimetatud haridus.

Köstriametisse astujad peavad omama ametile vastava kutseoskuse või sooritama sellekohase eksami Sinodi poolt moodustatud komisjoni ees.

§ 7. Vaimulikkude ametriietus koosneb kahest pikast maani ulatavast kuuest, millistest pealmine (rjassa) on laiade käistega ja püst- või mahakeeratud kraega, kuna alumine on kitsaste käistega ja püstkraega.

Ametmärgina kannavad piiskopid panagiat (rinnakuju) ja preestrid — rinnaristi, milliste vorm ja kandmise kord on määratud kindlaks Kiriku vastavates korraldustes.

Usuliste talituste pidamisel kannavad vaimulikud nende ametastmele vastavaid ja Ap.-õigeusu Kiriku seadlustes ettenähtud kirikuteenistusrüideid.

§ 8. Eesti Ap.-õigeusu Kirik on juriidiline isik. Tema organid on: Mitropoliit, Piiskoppide Kogu, Kiriku täiskogu, Kiriku esinduskogu, Sinod (Kirikuvalitsus), revisjonikomisjon, piiskopid, piiskopkondade täiskogud ja nõukogud ning praostid, praostkondade täiskogud ja nõukogud ning Kirikukohtud.

II peatükk.

Mitropoliit.

§ 9. Mitropoliit on Eesti Ap.-õigeusu Kiriku kõrgem vaimulik juht ja eestseisja. Mitropoliidi valib Eesti Ap.-õigeusu Kiriku täiskogu vähemalt 1 piiskopi osavõtul eluajaks. Mitropoliit on ühtlasi Tallinna piiskopkonna pea piiskopiks. Tema asukohaks on Tallinn.

§ 10. Mitropoliidi eest palvetatakse kõigil Eesti Ap.-õigeusu Jumalateenistustel.

§ 11. Mitropoliidi ülesanded on: 1) esindada Eesti Ap.-õigeusu Kirikut riigi võimude ees ja läbikäimisel teiste Kirikutega; 2) kanda hoolt Kiriku seesmise ja välise heakorra eest; 3) kutsuda kokku Piiskoppide Kogu, Kiriku täiskogu ja esinduskogu; 4) esitada Kiriku täiskogule ja esinduskogule aruanded Kiriku seisukorrast; 5) pöörduda Eesti Ap.-õigeusu Kiriku poole õpetuskirjadega ja Ülemkarjase üleskutsetega; 6) hoolitseda püha salvi eest Kiriku jaoks; 7) anda piiskoppidele vennalikku nõu ja juhatust ning lahendada tarbekorral nende vahelisi arusaamatusi; 8) külastada kõiki Eesti Ap.-õigeusu Kiriku kogudusi ja pidada kohtadel Jumalateenistusi ning revideerida kogudusi isiklikult või oma esindaja kaudu, kutsudes kokku tarbekorral nende täiskogusid ja muid organeid; 9) võtta vastu piiskoppide peale antud kaebusi ja anda neile seaduslik käik; 10) anda armu ja vähendada oma äranägemisel Kirikukohtute otsustega määratud karistusi; 11) anda kandideerimise luba vaimulikkudele ja kõstritele ning kinnitada või määrata neid ametisse; 12) kinnitada või määrata ametisse ja vabastada ametist kloostrite juhatajaid ja praosteid ning nende abiseid; 13) kinnitada ametisse kirikukohtunikke; 14) teha Kiriku kaanonite ja seaduste põhjal vaimulikkudele ja kõstritele hoiatusi, manitsusi ja noomitusi nende eluviisides ja ametikohuste pidamisel ettetulnud eksimuste puhul, neid ümber paigutada kohtadelt ja tagandada ametist ning tarbekorral keelata neile ametipidamine ajutiselt või jäädavalt ühes ametipühitsuse mahavõtmisega vaimulikkudelt või ilma selleta; 15) avaldada kirikliste teenete eest tänu, anda ametikõrgendust, autasu ja aumärke.

§ 12. Mitropoliidi otsused on lõplikud.

§ 13. Mitropoliidil on oma ametipitser pealkirjaga: „Eesti Apostliku õigeusu Kiriku Mitropoliit“.

Mitropoliidi asjaajamine sünnib Sinodi kantselei kaudu.

§ 14. Mitropoliidi ülalpidamise kulud määratakse Kiriku üldsummadest esinduskogu poolt vastuvõetud eelarve järgi. Vanaduse ja haiguse puhul, mis

takistavad ametipidamist, on Mitropoliidil õigus saada Kirikult pensioni, mille suuruse määrab esinduskogu riigiteenijate pensioni seaduse kohaselt.

§ 15. Mitropoliidi surma või ametist lahkumise korral läheb üle tema ametjärglasele tema ametiga seoses olnud mitteisiklik kiriklik varandus, nagu: ametmärgid, kirikuteenistuseriided ja raamatud, pühad kujud j.n.e.

§ 16. Mitropoliidi ametkoha vabanemisel täidab tema kohuseid kuni uue Mitropoliidi ametisse astumiseni vanem Eesti piiskop. Viimase puudumisel täidab Mitropoliidi administratiivalalisi ülesandeid Sinod.

§ 17. Mitropoliidi katedraalkirikuks on Kiriku täiskogu poolt määratud kirik.

III peatükk.

Piiskoppide kogu.

§ 18. Piiskoppide Kogusse kuuluvad: juhatajana — Mitropoliit ja liikmetena kõik Eesti Ap.-õigeusu Kiriku piiskopid oma ameti kestvusel.

§ 19. Piiskoppide Kogu ülesanded on:

1) usutõdede alalhoid ja nende seletamine Ap.-õigeusu seisukohalt;
2) pühakirja-, usuliste talituste-, kirikulaulu- ja usuõpetuse-raamatute tarvitamiseks soovitamine;

3) piiskoppide ametisse pühitsemine;

4) piiskoppide peale antud kaebuste otsustamine;

5) piiskopi kandidaatide nimekirja koostamine;

6) Jumalateenistuste pidamise korrasse ja Kiriku praktikasse puutuvate küsimuste lahendamine, ja

7) arvamise avaldamine Mitropoliidilt ettepanud küsimuste kohta.

§ 20. Piiskoppide Kogu käib koos Tallinnas tarvidust mööda Mitropoliidi kutsel ja on otsusevõimeline, kui koos vähemalt kaks piiskoppi, nende hulgas Mitropoliit.

Kõik asjad otsustatakse lihthäälteenamusega. Häälte poolenemisel annab ülekaalu juhataja hääl.

§ 21. Kui piiskopi pühitsemiseks puudub Eestis tarvilik arv piiskoppe (2), siis võib pöörduda Mitropoliit või tema puudumisel tema asetäitja piiskop või ka viimase puudumisel Sinod Vabariigi Valitsuse loal palvega mõne teise Ap.-õigeusu Kiriku Valitsuse poole saata vajaline arv piiskoppe piiskopi pühitsemiseks.

IV peatükk.

Kiriku täiskogu.

§ 22. Eesti Ap.-õigeusu Kiriku täiskogu tegutseb kaanonite, seadluste ja käesoleva põhimääruse põhjal.

§ 23. Kiriku täiskogu juhatajaks on Mitropoliit ja liikmeteks: 1) kõik ametis olevad piiskopid; 2) Sinodi liikmed ja sekretär; 3) igast kloostrist üks valitud esindaja; 4) koguduste esindajad: igast kogudusest 1 vaimulik ja 1 ilmalik, keda valivad koguduste nõukogud.

Mitropoliidi loal võivad täiskogu koosolekutest võtta osa sõnaõigusega teiste Kirikute esindajad ja muud auvõõrad.

Sõna- ja hääleõigusega võivad täiskogu koosolekutest võtta osa ainult need kogudused, kes tasunud Kiriku eelarve korras neile määratud liikmemaksud.

§ 24. Täiskogu liikmeteks ei või olla käesoleva põhimääruse §§ 93 ja 94 loetletud isikud.

§ 25. Koguduste esindajate valimisprotokollid saadetakse seitsme päeva jooksul pärast valimisi Sinodile, kes nende põhjal seab kokku täiskogu saadikute nimekirja, mille kinnitab Mitropoliit. Saadikute valimiste kinnitamata jätmisel korraldatakse Sinodi ettekirjutusel vastavates kogudustes uued valimised kahe nädala jooksul, arvates Sinodi ettekirjutuse kättesaamise päevast.

§ 26. Kiriku täiskogu kutsutakse kokku Mitropoliidi korraldusel kirjalikkude kutsetega, mis saadetakse välja ühes päevakorraga vähemalt 2 kuud enne koosoleku päeva.

Täiskogu koosolekud on: 1) korralised iga 5 aasta järele ja 2) erakorralised — tarviduse järele Mitropoliidi, Sinodi, esinduskogu või $\frac{1}{3}$ kõigi Eesti Ap.-õigeusu Kiriku koguduste nõukogude algatusel.

§ 27. Täiskogu on otsusevõimeline, kui on esindatud vähemalt pool Ap.-õigeusu Kiriku kogudustest.

Väiksearvulised kogudused võivad kokkuleppel naaberkogudustega saata ühiseid esindajaid, kusjuures täiskogu kvoorumii määramisel võetakse arvesse esindatud koguduste üldarv, kuid igal esindajal on hääletamisel ainult 1 hää.

Kui täiskogu koosolekule ei ilmu tarvilik arv koguduste esindajaid, siis peetakse sama päevakorraga järgmisel päeval uus koosolek, mis otsusevõimeline kokkutulnud liikmete arvule vaatamata, tingimusel, et teistkordse koosoleku aeg oleks tähendatud esimese koosoleku kutsetes.

§ 28. Täiskogu juhatajale — Mitropoliidile valitakse abiks neli abijuhatajat: kaks vaimulikku ja kaks ilmalikku, kes juhatavad Mitropoliidi õnnistusel järgimööda koosolekuid. Samuti valitakse 6 liikmest koosnev sekretariaat ja moodustatakse tarbekorral vastavad komisjonid.

Täiskogu istungjärk algab Jumalateenistusega, koosolekud aga algavad ja lõpevad palvega.

§ 29. Täiskogu arutamisele ja otsustamisele kuuluvad Eesti Ap.-õigeusu Kiriku ellu puutuvad üldised ja põhimõttelised küsimused.

Täiskogu valib ka Mitropoliidi, piiskopid, Sinodi ja Kiriku revisjonikomisjoni liikmed ning Kiriku esindajad. Sinodi ja revisjonikomisjoni liikmetele valitakse sama palju kandidaate, kes kutsutakse ametisse valimisel saadud hääle arvu järjekorras.

Valitud piiskopid, Sinodi ja Kiriku revisjonikomisjoni liikmed ning Kiriku esindajad kinnitab ametisse Mitropoliit või tema asetäitja.

Oma ametisse valimisest teatab Mitropoliit Riigivanemale ja Konstantinopoli Patriarhile.

§ 30. Kiriku täiskogu päevakorra seab kokku Sinod Mitropoliidi nõusolekul. Kõik kavad ja materjalid, mis tulevad täiskogu otsustamisele, koostatakse ja töötatakse läbi Sinodis ning kantakse ette Sinodi kaudu.

Kõik piiskopkondade, praostkondade ja koguduste organite või Kiriku üksikute tegelaste kirjalikud ettepanekud päevakorda võetud küsimuste kohta peavad olema esitatud Sinodile vähemalt 2 nädalat enne täiskogu koosolekut.

§ 31. Täiskogu otsused tehakse lihthäälteenamusega. Hääle poolenemisel annab ülekaalu juhataja hää. Hääletamise viisi määrab täiskogu.

Otsused kantakse protokollu, mis kirjutatakse alla juhatuse ja sekretariaadi poolt.

§ 32. Kui Mitropoliit ei ühine täiskogu otsusega, siis annab ta selle küsimuse ühes oma põhjendusega uueks otsustamiseks järgmisele täiskogule. Ei ühine Mitropoliit ka sel korral tehtud otsusega ja leiab, et see otsus pole vastuvõetav Eesti Ap.-õigeusu Kiriku usulisest seisukohast, siis on tal õigus

panna seisma selle otsuse teostamine ja otsida teid asja lahendamiseks kaanonilises korras.

V peatükk.

Kiriku esinduskogu.

§ 33. Eesti Ap.-õigeusu Kiriku esinduskogu on Kiriku korraldav organ. Tema juhatajaks on Mitropoliit ja liikmeteks kõik ametis olevad piiskopid, Sinodi esimees ja liikmed ning sekretär, piiskopkondade nõukogude esimehed ja liikmed, igast praostkonnast praost või tema asetäitja ja iga praostkonna täiskogult valitud ilmalik esindaja, igast kloostrist üks valitud esindaja, Tartu ülikooli Ap.-õigeusu-teaduse professor ja Petseri vaimuliku seminar'i esindaja.

§ 34. Kiriku esinduskogu kutsutakse kokku Mitropoliidi korraldusel kirjalikkude kutsetega, mis saadetakse välja ühes päevakorraga vähemalt 2 nädalat enne koosoleku päeva. Kiriku esinduskogu korralised koosolekud peetakse iga aasta, erakorralised — tarviduse järele Mitropoliidi või Sinodi algatusel.

§ 35. Kiriku esinduskogu koosolek on otsusevõimeline, kui koos vähemalt $\frac{2}{3}$ liikmetest.

Kui Kiriku esinduskogu koosolekule ei ilmu tarvilik arv liikmeid, siis peetakse 2 tunni pärast sama päevakorraga uus koosolek, mis on otsusevõimeline, kui sellele koosolekule on ilmunud vähemalt $\frac{1}{3}$ liikmetest, tingimusel, et teistkordse koosoleku aeg oleks tähendatud esimese koosoleku kutsetes.

§ 36. Kiriku esinduskogu avab juhataja — Mitropoliit, kellele abiks valitakse 2 abijuhatajat, kes juhatavad Mitropoliidi õnnistusel kordamööda koosolekuid.

Samuti valib koosolek sekretäri ja 2 abisekretäri. Otsused tehakse liht- häälteenamusega. Häälte poolenemisel annab ülekaalu juhataja hää. Hääletamise viisi määrab koosolek ise. Otsused kantakse prokolli ja kirjutatakse alla juhataja ja sekretäri ning nende abide poolt.

Mitropoliidi loal võivad esinduskogu koosolekutest võtta osa sõnaõigusega teiste Kirikute esindajad ja muud auvõõrad.

Esinduskogul on õigus kutsuda oma koosolekutele asjatundjaid ja kuulata ära nende arvamusi.

§ 37. Kui Mitropoliit ei ühine esinduskogu otsusega, mis tehtud põhimääruse § 38 ettenähtud küsimustes, arvatud välja p.p. 2 ja 3, siis annab ta selle küsimuse ühes oma põhjendusega uueks otsustamiseks esinduskogule tema järgmisel kokkutulekul.

§ 38. Kiriku esinduskogu arutamisele ja otsustamisele kuulub:

- 1) Kiriku usu- ja majanduselu arenemine ja edendamine;
- 2) Kiriku eelarvete vastuvõtmine ja aruannete kinnitamine;
- 3) Kiriku eelarves koguduste liikmemaksudena ettenähtud summa jaotamine praostkondade ja tarbekorral ka koguduste vahel;
- 4) kinnisvarade omandamine Kirikule, nende pantimine ja võõrandamine ning laenude tegemine üle 5.000 kr. Kirikute ja usuühingute seaduse § 29 ettenähtud korras;
- 5) Kirikuseadluste ja korraldavate sundnormide andmine;
- 6) kirikukohtunikkude valimine;
- 7) Sinodile tegevuse juhtnööride andmine ja Sinodilt esitatud küsimuste lahendamine;
- 8) Kiriku põhimääruse muutmine ja täiendamine seaduses ettenähtud korras;

- 9) piiskopkondade ja abipiiskopkondade (vikariaatide) ning praostkondade asutamine ja likvideerimine, samuti ka koguduste ühest piiskopkonnast või praostkonnast teise ümberpaigutamine, ja
- 10) Mitropoliidi poolt ettepanud Kiriku- ja usuellu puutuvate küsimuste lahendamine.

VI peatükk.

Sinod (Kirikuvalitsus).

§ 39. Eesti Ap.-õigeusu Kiriku Sinodi ehk Valitsuse liikmed on: kõik selle Kiriku piiskopid oma ameti kestvusel, arvatud välja Mitropoliit, ning Kiriku täiskogu poolt 5 aastaks valitud 4 vaimulikku ja 3 ilmalikku esindajat.

Valitud liikmed kinnitab ametisse Mitropoliit ja määrab valitud vaimulikkude hulgast esimehe.

Esimehe asetäitjaks valib Sinod oma liikmete hulgast abiesimehe.

Sinodi liikmete volitused kestavad uute liikmete ametisse kinnitamiseni.

§ 40. Sinod asub Tallinnas ja peab koosolekuid vähemalt kord kuus.

§ 41. Sinodi ülesanded on:

- 1) Kiriku huvide kaitsmine valitsus- ja kohtuasutustes ning eraisikute juures ja vastavate (üld- ja kohtulikkude) volikirjade väljaandmine;
- 2) Kiriku tulude ja kulude aasta eelarve ja aruande koostamine;
- 3) Kiriku täiskogu ja esinduskogu päevakordade koostamine ja nende päevakorda võetud küsimuste ettevalmistamine;
- 4) praostite ja vaimulikkude ning muude erakorraliste kirikliste koosolekute korraldamine;
- 5) usuteaduse ja vaimuliku laulu kursuste, vaimulikkude laulupidude, misjonipäevade ja loengute korraldamine;
- 6) õppeasutuste ellu kutsumine ja nende juhtimine;
- 7) Kirikuteenijate vanadekodude ja lastekodude asutamine;
- 8) heategevate-, misjoni- ja teiste selletaoliste ringide ning muude kiriklikkude organisatsioonide ellu kutsumine ja nende elu korraldamine;
- 9) Kiriku laulmise ja lugemise kunsti edendamine;
- 10) Kiriku ehitus- ja kujutava kunsti juhtimine ning Kiriku muuseumi avamine;
- 11) Kirikuseaduste-, usuõpetuse-, usuliste talituste-, kirikulaulu- ja palveraamatute, kalendrite ja teiste Ap.-õigeusu kirikuelu käsitavate raamatute ja ajakirjade kirjastamine ja väljaandmine;
- 12) Kiriku varanduste, nagu kloostrite, Mitropoliidile ametialal kasutada antud varanduste j.n.e. otsekohene valitsemine ja Kiriku majanduselu juhtimine kui ka laenude tegemine kuni 5.000 kr. suuruses summas;
- 13) kloostrite ja koguduste aruannete läbivaatamine ja Kiriku tegevuse aruannete koostamine;
- 14) kloostrite ja koguduste revideerimine;
- 15) kogudustelt tulnud vaidlusküsimuste ja arusaamatuste lahendamine ja otsustamine;
- 16) Kiriku elu korraldavate normide selgitamine;
- 17) koguduste ja kloostrite asutamine ning likvideerimine;
- 18) loa andmine kirikutes korraldatavateks korjandusteks;
- 19) koguduste asjaajamise raamatute ja aruannete vormide kindlaks määramine;

- 20) Kirikuteenijatele üle 2-nädalise puhkuse ja välismaale sõidulubade andmine, ja
21) üldse kõikide Kiriku asjade ajamine ning Kiriku ellu puutuvate küsimuste lahendamine.

§ 42. Sinodil on õigus esinduskogu istungite vaheajal edasi lükkamatu vajaduse korral panna maksma kirikuseadlusi ja korraldavaid sundnorme, esitades nad kinnitamiseks esinduskogu järgmisel istungil.

§ 43. Sinodil on õigus tagandada koguduse nõukogu ja juhatust või nende üksikuid liikmeid, pannes kogudusele ette valida tagandatute asemele uusi nõukogu või juhatuse liikmeid või määraes ise ajutisi liikmeid kuni uute liikmete valimiseni koguduse poolt.

§ 44. Sinodil on õigus panna seisma koguduste nõukogude ja juhatuste otsused ja korraldused, andes asja nõukogudele ja juhatustele uueks otsustamiseks. Jäävad nõukogud või juhatused endise otsuse või tehtud korralduse juurde, võib Sinod panna selle otsuse või korralduse uuesti seisma, ja nõukogu või juhatust, kelle otsus või korraldus on pandud seisma, võib kaevata Kirikukohtule.

§ 45. Sinodi koosolekud on otsusevõimelised, kui on koos esimees või tema abi ja vähemalt 3 valitud liiget. Asjad otsustatakse lihthäälteenamusega. Häälte poolenemisel annab ülekaalu esimehe hääl.

Mitropoliidil on õigus võtta osa Sinodi koosolekutest sõnaõigusega ja neid juhatada.

§ 46. Sinodi liikmed ei või keelduda hääletamisest.

§ 47. Ei ole Sinodi liige nõus vastuvõetud otsusega, võib ta jääda eriarvamisele ja selle esitada kirjalikult 3 päeva jooksul pärast koosolekut. Eriarvamine lisatakse Sinodi protokollile juurde.

§ 48. Sinodi liikmete kandidaadid kutsutakse ametisse Sinodi poolt Kiriku täiskogul nende valimisel saadud häälte arvu järjekorras: vaimulik vaimuliku ja ilmalik ilmaliku asemele.

§ 49. Kõik Sinodi otsused protokollitakse. Protokollid kirjutatakse alla kõigi koosolekust osavõtnute poolt. Otsused astuvad jõusse Mitropoliidi kinnitamisega pärast kaebuse tähtaja möödumist.

Asja uuesti otsustamist võib võtta ette uute asjaolude avastumisel või esitamisel.

§ 50. Sinodil on õigus kutsuda oma koosolekule asjatundjaid ja kuulata ära nende arvamusi.

§ 51. Sinodil on oma kantselei.

Kantseleid juhatab sekretär, kelle valib Sinod oma liikmete hulgast või kutsub väljaspoolt ja kelle kinnitab ametisse Mitropoliit.

§ 52. Sinodilt väljasaadetavatele kirjadele kirjutavad alla esimees või tema abi või üks liikmetest ja sekretär.

§ 53. Sinodil on oma pitser pealkirjaga: „Eesti Ap.-õigeusu Kiriku Sinod“.

VII peatükk.

Kiriku revisjonikomisjon.

§ 54. Kiriku majanduslise tegevuse revideerimiseks valitakse täiskogu poolt 5 aastaks kolmeliikmeline revisjonikomisjon ühes vastava arvu kandidaatidega. Komisjon valib oma keskelt esimehe ja tema asetäitja.

Revisjonikomisjoni koosolek on otsusevõimeline, kui on koos vähemalt 2 liiget.

Revisjonikomisjoni liikmeteks ja nende kandidaatideks ei või olla Sinodi liikmed.

§ 55. Revisjonikomisjon on kohustatud vähemalt kord aastas revideerima Kiriku kassat, tulude ja kulude raamatuid, asjaajamist ja aruandeid, kui ka toimetama kontrollimist raamatutes näidatud varanduste olemasolu ja seisukorra üle.

Revisjonikomisjon on õigustatud ja kohustatud revideerima ka Kiriku asutuste ja ettevõtete majanduslist olukorda ja asjaajamist.

§ 56. Revisjonikomisjon teeb läbivaadatud raamatuisse revideerimise üle märkused, teatab leitud puudustest Sinodile ja annab oma tegevusest aru esinduskogule ja lähemale Kiriku täiskogule.

VIII peatükk.

Eesti Ap.-õigeusu Kiriku muud organid.

§ 57. Usuelu juhtimise ja järelevalve suhtes jaguneb Eesti Ap.-õigeusu Kirik piiskopkondadeks ja praostkondadeks. Nende organid tegutsevad Kiriku esinduskogult vastuvõetud seadluste ja korraldavate sundnormide järele kooskõlas käesoleva põhimäärusega.

Käesoleval ajal on kaks piiskopkonda: Tallinna ja Narva piiskopkond.

Tallinna piiskopkonnas on 9 praostkonda: Harju-, Lääne-, Petseri-, Pärnu-, Saare- ja Muhu-, Tartu-, Viljandi-, Viru- ja Võru praostkonnad.

Narva piiskopkonnas praostkondi ei ole. Praostkonna organite ülesandeid täidavad selles piiskopkonnas vastavad piiskopkonna organid.

§ 58. Piiskopkondade ja praostkondade piirid määrab kindlaks Kiriku esinduskogu — Mitropoliidi nõusolekul.

Samas korras sünnib ka uute piiskopkondade ja abipiiskopkondade (vikariaatide) ja praostkondade avamine ja seniste likvideerimine ning koguduste ümberpaigutamine ühest piiskopkonnast või praostkonnast teise.

§ 59. Piiskopkonna organid on: piiskop, täiskogu ja nõukogu ning revisjonikomisjon.

Kui piiskopkonna täiskogu ei pea soovitavaks või tarvilikuks valida piiskoppi ega nõukogu, siis täidab piiskopi ülesandeid Mitropoliit ja piiskopkonna nõukogu ülesandeid — Sinod.

§ 60. Piiskop on piiskopkonna vaimulik juht. Tema valitakse ametisse eluajaks Kiriku täiskogu poolt.

§ 61. Piiskopkonna täiskogu on piiskopkonna kõrgem võim.

Täiskogu juhatajaks on piiskop ja liikmeteks igast piiskopkonda kuuluvast kogudusest kaks valitud esindajat: vaimulik ja ilmalik.

§ 62. Piiskopkonna täiskogu kutsutakse kokku piiskopi korraldusel — korraliselt iga 5 aasta järele, erakorraliselt — vajaduse järele tema äranägemisel või Mitropoliidi või Sinodi või piiskopkonna nõukogu nõudmisel või $\frac{1}{3}$ piiskopkonda kuuluvate koguduste nõukogude sooviavaldusel.

Täiskogu koosolekuid juhatab piiskop, kellele valitakse 2 abijuhatajat.

Täiskogu on otsusevõimeline, kui esindatud vähemalt pool piiskopkonda kuuluvatest kogudustest. Kui täiskogu koosolekule ei ilmu tarvilik arv esindajaid, siis peetakse 2 tunni pärast sama päevakorraga uus koosolek, mis otsusevõimeline kokkutulnud esindajate arvule vaatamata.

Sõna ja hääleõigusega võivad täiskogul olla esindatud ainult need kogudused, kes tasunud piiskopkonna eelarve korras neile määratud liikmemaksud.

§ 63. Täiskogu arutamisele ja otsustamisele kuuluvad piiskopkonna ellu puutuvad küsimused. Täiskogu valib ka 5 aastaks piiskopkonna nõu-

kogu esimehe (vaimuliku) ja liikmed (2 vaimulikku ja 2 ilmalikku) ühes vastava arvu kandidaatidega ning kolmeliikmelise revisjonikomisjoni ja nende kandidaadid.

Valitud isikud kinnitab ametisse Mitropoliit.

Otsused täiskogu koosolekul tehakse lihthäälteenamusega.

Häälte poolenemisel annab ülekaalu juhataja hääl.

§ 64. Piiskopkonna nõukogu on piiskopkonna täidesaatev organ. Tema arutamisele ja otsustamisele kuuluvad piiskopkonna asjaajamise, korraldamise ja järelevalve küsimused. Nõukogu peab koosolekuid tarvidust mööda ja on otsusevõimeline, kui koos esimees ja vähemalt pool liikmetest. Otsused tehakse lihthäälteenamusega; häälte poolenemisel annab ülekaalu juhataja hääl.

Otsused kantakse protokollile ja kirjutatakse alla osavõtnute poolt ning astuvad jõusse piiskopi kinnitamisega pärast kaebuse tähtaja möödumist.

Piiskopil on õigus võtta osa sõnaõigusega piiskopkonna nõukogu koosolekutest ja neid juhatada.

§ 65. Piiskopil on õigus teha oma piiskopkonna kirikuteenijatele hoiausi, manitsusi, märkusi ja noomitusi nende eluviisides ja ametikohuste pidamisel ettetulnud eksimuste puhul, teatades sellest Mitropoliidile.

§ 66. Praostkonna organid on: praost, praostkonna täiskogu ja nõukogu.

§ 67. Praost on praostkonna vaimulik juht ning praostkonna täiskogu ja nõukogu juhataja. Tema revideerib isiklikult või oma esindaja kaudu temale alluva praostkonna koguduste kirikuteenijate tegevust ja koguduste asjaajamist ja olukorda.

§ 68. Praostil on õigus teha oma praostkonna kirikuteenijatele hoiausi, manitsusi, märkusi ja noomitusi nende eluviisides ja ametikohuste pidamisel ettetulnud eksimuste eest, teatades sellest Mitropoliidile.

§ 69. Praostkonna täiskogu on praostkonna kõrgem võim. Täiskogu kutsub kokku praost — korraliselt vähemalt kord aastas, erakorraliselt vajadust mööda oma äranägemisel või Mitropoliidi või Sinodi või praostkonna nõukogu nõudmisel või $\frac{1}{3}$ praostkonda kuuluvate koguduste nõukogude soovivaalduisel.

Praostkonna täiskogu koosolekutest võtavad osa igast praostkonda kuuluvast kogudusest kaks esindajat: vaimulik ja ilmalik.

Täiskogu on otsusevõimeline, kui esindatud vähemalt pool praostkonda kuuluvatest kogudustest. Kui täiskogu koosolekule ei ilmu vastav arv esindajaid, siis peetakse 1 tunni pärast sama päevakorraga uus koosolek, mis otsusevõimeline kokkutulnud esindajate arvule vaatamata.

§ 70. Praostkonna täiskogu arutamisele ja otsustamisele kuuluvad kõik praostkonna ellu puutuvad küsimused. Täiskogu valib 5 aastaks praosti ja praostkonna nõukogu liikmed: 2 vaimulikku, kellest rohkem hääli saanud on praosti abi, ning 2 ilmalikku ühes vastava arvu kandidaatidega.

Praosti ja tema abi kinnitab ametisse Mitropoliit ja praostkonna nõukogu liikmed — Sinod pärast kaebuse tähtaja möödumist.

Mitropoliit võib määrata ametisse praosteid ja nende abisid ka oma äranägemisel, jättes ära valimised.

§ 71. Praostkonna nõukogu on praostkonna täidesaatev organ. Ta peab koosolekuid tarvidust mööda ja on otsusevõimeline, kui koos praost või tema abi ja vähemalt pool liikmetest. Otsused tehakse lihthäälteenamusega; häälte poolenemisel annab ülekaalu juhataja hääl.

§ 72. Praostkonna nõukogu arutamisele ja otsustamisele kuuluvad kõik praostkonna asjaajamise, korraldamise ja järelevalve küsimused.

§ 73. Praostkonna nõukogu otsused esitatakse Sinodile teadmiseks ja kinnitamiseks.

IX peatükk.

Kiriku varandused ja tuluallikad.

§ 74. Kirikul võib olla kinnis- ja vallasvara.

§ 75. Kiriku tuluallikad on:

- 1) annetused ja parandused kinnis- kui ka vallasvaras;
- 2) kogudustelt Kiriku eelarve täitmiseks esinduskogu poolt määratud liikmemaksud;
- 3) korjandused ja summad, mis saadud näitemüükidest, loosimistest, loengutest, ettekannetest, kontsertidest, küünlate müügist ja teistest majanduslistest ettevõtetest;
- 4) varade müügist saadud summad, üürid, rendid j.n.e.;
- 5) Kirikult võõrandatud varanduste eest saadavad summad ja muud sissetulekud.

§ 76. Kirikul on õigus oma tulude suurendamiseks asutada kiriklikke tööstus- ja kaubanduslikke ettevõtteid, näit. küünlatehaseid, pühakujude ja kirikuriiete valmistamise töökodasid, raamatute ja kirikutarvete kauplusi, ladusid j.n.e.

X peatükk.

Kiriku tegevuse lõpetamine.

§ 77. Kirik lõpetab oma tegevuse, kui temasse kuuluvatest kogudustest jääb järele ainult üks.

§ 78. Likvideerimiseks valib Kiriku täiskogu 3-liikmelise likvideerimiskomisjoni, kes koostab 3 kuu jooksul Kiriku varanduste täieliku nimekirja, nõuab võlad sisse, tasub nõudmised Kiriku vastu ja annab ülejäänud varandused üle riigile Kirikute ja usuühingute seaduse § 31 ettenähtud korras.

Teine osa.

Kogudus.

I peatükk.

Üldmäärused.

§ 79. Ap.-õigeusu Kiriku kogudus on oma kiriku või palvekoja ümber koondunud Ap.-õigeusuliste ühendus ja moodustab Eesti Ap.-õigeusu Kiriku osa nende õiguste ning kohustustega, mis määratud kindlaks sellekohastes seadustes ja käesolevas põhimääruses.

§ 80. Koguduse liikmeteks loetakse kõik need isikud, kes on kantud sellistena koguduse liikmete nimekirjaraamatusse. Liikme õigused ja kohustused kestavad, kuni liige pole lahkunud või heidetud välja kogudusest.

Täisõiguslisteks koguduse liikmeteks võivad olla kodanliselt täisealised Eesti Vabariigi kodanikud.

Sõnaõiguseta liikmeteks on kõik alaealised koguduse liikmed.

§ 81. Kõik koguduse liikmed kantakse koguduse liikmete nimekirjaraamatusse. Viimases peavad leiduma iga liikme kohta andmed perekonna-, ees- ja isanime, elukutse, sündimise ja ristimise, armulaul käimise, majandusliste kohustuste täitmise, laulatamise ja kogudusse astumise kohta.

§ 82. Kogudusest lahkujatele annab preester oma allkirjaga ja koguduse pitseriga kinnitatud tunnistuse nimekirjaraamatus leiduvate andmetega.

§ 83. Uusi koguduse liikmeid võtab vastu koguduse preester. Teistest Eesti Ap.-õigeusu kogudustest tulnud isikute vastuvõtmine sünnib nende koguduste preestritelt väljaantud tunnistuse põhjal.

Teiste usutunnistuste kogudustest ületulnud ja väljaspool usuühinguid või Kirikuid seisvaid isikuid võtab preester vastu ja ühendab kogudusega vastava sakramendi (ristimise, salvimise või pihi ja armulaua) läbi, kandes nad nimekirjaraamatusse tunnistuse põhjal, mis antud neile kas teise usutunnistuse koguduselt või perekonnaseisuametilt.

§ 84. Kogudusest võib astuda välja iga tema liige, teatades sellest koguduse preestrile isiklikult koguduse kantseleis, andes selle kohta vastava kirjaliku avalduse, või esitades posti kaudu sellekohase teadaande seaduslikus korras tõestatud allkirjaga.

Kogudusest lahkuja kui ka väljaheidetu on kohustatud täitma kõik oma kohustused koguduse vastu ka lahkumise aasta eest.

Kuni 16 a. vanuste laste koguduse liikmeks astumise või kogudusest lahkumise otsustavad nende vanemad või eestkostjad.

Kogudusest lahkunud või väljaheidetud ja surnud liikmed kustutatakse koguduse liikmete nimekirjaraamatust.

§ 85. Koguduse liikmete hulgast võib heita välja neid, kes kangekaelselt ei täida liikme kohuseid või kes rikkunud Kiriku korda või kes ei tunnusta usu- ning kõlbluse põhimõtteid või kes töötavad nende vastu. Kogudusest väljaheitmine sünnib koguduse nõukogu otsusega, mis pärast kaebuse tähtaja möödumist kinnitatud Mitropoliidi poolt.

§ 86. Kogudus omandab juriidilise isiku õigused Kirikute ja usuühingute seaduse § 12 ettenähtud korras.

§ 87. Koguduse organid on: täiskogu, nõukogu, juhatus, kirikuamet (kirikuteenijad) ja revisjonikomisjon.

§ 88. Kogudusel on oma pitser pealkirjaga: „Eesti Ap.-õigeusu Kiriku N.N. kogudus“.

II peatükk.

Koguduse täiskogu.

§ 89. Koguduse täiskogu koosolekud on korralised ja erakorralised ning kutsutakse kokku koguduse juhatuse poolt. Korralised koosolekud peetakse iga 5 aasta järele, erakorralised aga tarviduse järele Mitropoliidi, Sinodi, piiskopi või praosti ettekirjutusel või koguduse nõukogu või juhatuse otsusel või koguduse preestri või vähemalt $\frac{1}{10}$ täisõigusliste koguduse liikmete sooviavaldusel.

Erakorralised koosolekud kutsutakse kokku hiljemalt ühe kuu jooksul, arvates vastava ettekirjutuse, otsuse või sooviavalduse koguduse juhatusele teatavaks tegemise päevast.

§ 90. Vastavate ruumide puudumisel võib koguduse täiskogu pidada oma koosolekuid ka kirikus.

§ 91. Koguduse täiskogu kokkukutsumisest teatatakse kirikus pärast Jumalateenistust enne koosolekut kolmel pühapäeval või pühäl, arvates juurde ka koosoleku päev, ja pannakse välja vastavad kuulutused. Rutuliste asjade korral võib kutsuda kokku koguduse täiskogu erakorraliselt ka lühema aja jooksul, tingimusel, et sellest teatatakse vähemalt 7 päeva ette kirikus Jumalateenistuse lõpul ja pannakse välja vastavad kuulutused.

Kuulutustes peab olema tähendatud koosoleku aeg, koht ja päevakord. Kuulutused pannakse välja kiriku ja koguduse kantsleli välisustel. Koguduse juhatus võib tarvitada ka teisi teadaandmise viise.

Rutuliselt kokkukutsutud erakorralistel täiskogu koosolekutel ei või määrata koguduse liikmetele kohuslikke makse.

§ 92. Koguduse täiskogu koosolekust hääle- ja sõnaõigusega võtavad osa koguduse liikmed, kui nad on täisealised ja olnud koguduse täisõiguslikeks liikmeks vähemalt ühe aasta jooksul, arvatud välja §§ 93 ja 94 ettenähtud juhud.

§ 93. Koguduse nõukogul on õigus keelata ära osavõtmine täiskogu koosolekutest neile: 1) kes toorel viisil rikkunud head korda kirikus või täiskogu koosolekul või kes avaldanud lugupidamatust Kiriku või tema organite vastu; 2) kes ei täida üldiseid koguduse liikme kohustusi ega tasu liikmemaksu; 3) kes peab kõlvatut ametit või kes tuntud oma kõlvatute elukommete poolest, ja 4) kes ei ole käinud kahel eelmisel aastal pihil ja armulaul, arvatud välja juhud, kui see leidnud aset preestri poolt vabandavateks tunnustatud põhjustel.

P. p. 1—3 tähendatud isikud saavad tagasi oma õigused nõukogu otsusel, kui nad on kahetsenud oma eksimusi ja tõendanud oma meeleparandamist.

Kehvadel koguduse liikmetel, kes juhatuse otsusel vabastatud liikmemaksu maksmisest, ei ole Täiskogu koosolekutel passiivvalimise õigust.

Kes pole käinud pihil ja armulaul oma koguduse preestri, vaid mõne teise preestri juures, peab esitama viimaselt sellekohase tõenduse oma preestri-le.

§ 94. Koguduse täiskogu koosolekutel osavõtmise õigust ei ole neil: 1) kes karistatud kohtu poolt õiguste kaotusega või kes on mõistetud süüdi raskest kuriteos või kuriteos, ja 2) kes avalikult ei tunnusta Ap.-õigeusu Kiriku sakramente.

§ 95. Koguduse täiskogu ise kontrollib temast osavõtvate liikmete õigusi.

§ 96. Koguduse täiskogu koosolekul arutamisele tulevad küsimused võtab päevakorda ja valmistab ette koguduse juhatus, kas oma algatusel või selleks õigustatud isikute või asutuste nõudel (§ 89). Küsimused, mis pole võetud päevakorda, ei või tulla täiskogu koosolekuil otsustamisele.

§ 97. Koguduse täiskogu koosoleku avab palvega koguduse preester või tema asetäitja. Koosolek on otsusevõimeline, kui peale koguduse preestri või tema asetäitja on kokku tulnud vähemalt pool § 92 ettenähtud täisõiguslistest koguduse liikmetest.

§ 98. Kui täiskogu koosolekule ei ilmu tarvilik arv liikmeid, siis peetakse uus täiskogu koosolek mitte enne, kui pool tundi ja mitte hiljem, kui 3 nädalat, arvates pidamata jäänud koosoleku ajast. See uus koosolek on otsusevõimeline kõigi päevakorda võetud küsimuste lahendamiseks, vaatamata kokkutulnud liikmete arvule, arvatud välja need küsimused, milliste otsustamine on põhimääruses eriti korraldatud.

§ 99. Koguduse täiskogu valib oma liikmete hulgast juhataja, tarbekorral ka tema abi, ja sekretäri.

§ 100. Koguduse täiskogu võimupiiri kuulub üldiselt juhtnõõride andmine koguduse nõukogule ja juhatusele ning järelevalve nende tegevuse üle.

Eriti aga kuuluvad koguduse täiskogu arutamisele ja otsustamisele:

- 1) kiriku ja koguduse majade ning kirikuteenijate elamute ja kõrvalhoonete ehitamine ja parandamine;
- 2) kirikuteenijate valimine juhul, kui Mitropoliit ei pea tarvilikuks määrata kirikuteenijaid oma võimuga;

- 3) koguduse nõukogu liikmete, kirikuvanema, revisjonikomisjoni liikmete ja nende kandidaatide valimine;
- 4) koguduse nõukogu esimehe, tema abi ja teiste nõukogu liikmete ning teiste koguduse ametmeeste vastutusele võtmine;
- 5) kinnis- kui ka ajaloalise ja kunstilise väärtusega vallasvara võõrandamine, pantimine, vahetamine ja üle 6 aasta rendile andmine Kirikute ja usuühingute seaduse § 29 ettenähtud korras, ja
- 6) teised koguduse ellu puutuvad küsimused, mis Kiriku organid ning koguduse nõukogu ja juhatus peavad vajalikuks ette panna täiskogule arutamiseks ja otsustamiseks.

§ 101. Koguduse täiskogu juhataja valvab selle järele, et täiskogu hoiuks oma võimupiirides, ja paneb hääletamisele ettepanekud, koostades tarbekorral nendest otsuse kavad. Juhataja valvab ka täiskogu koosoleku korra järele, tehes korrarikkujatele märkusi, peatades vahelekõnelejaid, võttes tarbekorral kõnelejalt sõnaõiguse ja pannes ette heita välja koosolekult sõnakuulmata korrarikkujaid. Kui koosolijad ei jää rahulikuks kõigi nende abinõude tarvitusele võtmisest hoolimata, siis lõpetab juhataja koosoleku.

§ 102. Koguduse täiskogu koosolekul tehakse otsused lihthäälteenamusega, arvatud välja küsimused, milliste otsustamine on korraldatud põhimääruses teisiti. Kui hääled poolenevad, siis otsustab küsimuse juhataja hääle.

Hääletamise viis määratakse kindlaks täiskogu poolt.

§ 103. Koguduse täiskogu otsused kui ka koosoleku käigu lühike kirjeldus kantakse protokolliraamatusse ühes täiskogu koosolekul avaldatud eriarvamistega, kui seesugused esitatakse. Koosoleku protokoll koostatakse võimalikult kohe ja kirjutatakse alla koosoleku juhataja, sekretäri ning vähemalt 5 täisõiguslise koguduse liikme poolt, kes valitud selleks täiskogu koosolekul koosolijate hulgast.

§ 104. Allakirjutatud täiskogu koosoleku protokoll loetakse ette kogudusele järgmisel pühapäeval kirikus või mõnes teises täiskogu poolt määratud kohas. Pärast protokollil ettelugemist tähendatakse sellele, kelle poolt, millal ja kus see ette loetud; igal täisõiguslisel koguduse liikmel on õigus saada ära kirja koosoleku protokollist koguduse juhatuse poolt määratud tasu eest.

§ 105. Koguduse täiskogu koosolekutest, mille päevakorras on koguduse preestrisse puutuv küsimus või kirikuteenija valimine, tuleb teatada vähemalt kaks nädalat enne koosolekut praostile, kes on õigustatud võtma koosolekust osa kas isiklikult või oma esindaja kaudu. Praosti või tema esindaja mitteilummine ei takista nimetatud küsimuste otsustamist.

§ 106. Täiskogu koosoleku otsustest, mis käivad seaduse või kiriku korra vastu või mis on kahjulikud kogudusele, annab preester teada Mitropoliidile seitsme päeva jooksul, arvates koosoleku päevast.

§ 107. Kui $\frac{1}{3}$ täiskogu koosolekust osavõtjatest ei ole rahul enamuse otsusega, siis võivad nad 2 nädala jooksul, arvates protokollil ettelugemise päevast, esitada koguduse juhatuse kaudu põhistatud kaebuse praostile. Viimase otsuse peale võib kaevata Sinodile 2 nädala jooksul, arvates otsuse teada saamise päevast.

§ 108. Täiskogu koosoleku protokollil ärakiri esitatakse koguduse juhatuse poolt praostile 2 nädala jooksul pärast selle ettelugemist.

§ 109. Täiskogu koosoleku otsused, mis puudutavad kirikuteenijaid, koguduse poolt üle 500-kroonise laenude tegemist, erakorraliste maksude määramist, kinnisvarade ostmist, müümist, pantimist või nende rendile and-

mist üle 6 a., esitatakse Sinodile kinnitamiseks pärast kaebuse tähtaja möödumist.

§ 110. Täiskogu otsused, mis kuuluvad Kiriku organite või riigi võimu kinnitamisele, astuvad jõusse nende kinnitamiseга.

IV peatükk.

Koguduse nõukogu.

§ 111. Koguduse nõukogu on koguduse korraldav organ. Nõukokku kuuluvad kõik koguduse kirikuteenijad ja kirikuvanem oma ameti kestvusel ning täiskogu koosolekul 5 aastaks valitud 8 kuni 25 liiget täiskogu äranägemisel, vastavalt koguduse liikmete arvule ja kohalikkudele oludele.

Nõukogu valitud liikmetele valitakse poole võrra väikesem arv kandidaate, kes kutsutakse nõukogu koosseisu nende valimisel saadud häälte arvu järgi korras.

Valitud liikmed ei või olla alla 25 a. vanad.

§ 112. Kui nõukogu liige ei täida korralikult oma kohustusi, siis arvatakse ta koguduse juhatuse ettepanekul nõukogu otsusega nõukogust lahkuks ja viimase asemele kutsutakse järgmine kandidaat.

§ 113. Nõukogu esimeheks on koguduse preester.

On koguduses aga kaks või rohkem preestreid, siis esipreester (§ 133).

Koguduse preester võib keelduda nõukogu esimehe ameti vastuvõtmisest. Samuti võib erilistel juhtudel Sinod keelata preestrile nõukogu esimehe ameti pidamist. Neil kordadel valib nõukogu esimehe oma liikmete hulgast ja koguduse preester on siis nõukogu abiesimeheks, kuna sel korral, kui esimeheks on preester, nõukogu valib abiesimehe oma liikmete hulgast.

§ 114. Nõukogu valitud esimehe ja abiesimehe, liikmed ja kirikuvanema kinnitab ametisse praost pärast kaebuse tähtaja möödumist.

Ametisse kinnitatute volitused kestavad kuni uute ametisse kinnitamiseni.

§ 115. Nõukogu esimehe korraldusel võib kutsuda nõukogu koosolekule nii asjatundjaid kui ka nõukokku mittekuuluvaid koguduse liikmeid nende arvamuste ärakuulamiseks.

§ 116. Koguduse nõukogu esimees, abiesimees ja liikmed ning kirikuvanem täidavad oma kohuseid tasuta. Nende peale pandud eriliste ülesannete täitmise eest võib nõukogu määrata neile tasu.

§ 117. Koguduse nõukogu ülesandeks on:

- 1) järelevalve täiskogu otsuste täitmise üle;
- 2) koguduse majapidamise ja asjaajamise juhtimine ning koguduse varanduse eest hoolitsemine;
- 3) koguduse liikmetelt võetavate maksude määra ja maksu tähtaegade määramine ning järelevalve maksude korraliku tasumise üle;
- 4) hoolitsemine kirikuteenijate korteri ja ülalpidamise eest;
- 5) korjanduste, pidude, loteriide j.n.e. korraldamine ja annetuste vastuvõtmine;
- 6) laenude tegemine kuni 500 kroonini, tarbekorral ühes varanduse pantimisega Kirikute ja usuühingute seaduse § 29 ettenähtud korras;
- 7) koguduse ja tema kiriku tarvidustele vastavate erikapitalide asutamine;
- 8) koguduse eelarvete ning aruannete läbivaatamine ja kinnitamine;
- 9) koguduse kellamehe, kojamehe ja teiste tööhõudude palkamine;

- 10) nõukogu liikmete, kirikuvanema ja üldse kõigi täiskogu poolt valitavate isikute kandidaatide ülesseadmine ja täiskogule valimiseks esitamine;
- 11) koguduse esindajate valimine Kiriku, piiskopkonna ja praostkonna täiskogudele;
- 12) puudustkannatajate koguduse liikmete toetamine;
- 13) kiriku kaunistamise eest hoolitsemine, korra järele valvamine Jumalateenistustel ja rongikäikudel ning surnuaia korrashoidmine;
- 14) hoolitsemine noorsoo usukõlblise õpetamise ja kasvatamise eest ja järelevalve koguduse koolide üle;
- 15) misjoni-, karskuse-, hariduse-, heategevuse-, kirikukaunistamise-, omaabi- ja naisringide ning kasvatusmajade, vanadekodude ja koolide asutamine;
- 16) raamatukogude ja lugemistubade avamine ning usukõlblisesisuliste kõnede, loengute, kontsertide, perekonnaõhtute j.n.e. korraldamine, ja
- 17) üldse koguduse vaimliste ja aineliste huvide eest hoolitsemine.

§ 118. Nõukogu liikmete kohuseks on: 1) olla abiks kõigis koguduse asjus esimehele ja preestrile; 2) pidada silmas koguduse elu selles osas, mis antud tema hoole alla; 3) anda ligimestele juhatust usukõlblises elus; 4) võidelda rahva usukõlblist elu õõnestava kirjanduse levimise vastu; 5) kaitsta Ap.-õiget usku usuvastaste-, lahkusu- ja teiste valeõpetuste eest, ja 6) levitada oma ümbruskonnas Ap.-õigeusu vaimulikku kirjandust.

§ 119. Nõukogu koosolekud kutsub kokku koguduse juhatuse tarvidust mööda oma algatusel või $\frac{1}{3}$ nõukogu liikmete nõudmisel, kuid vähemalt kord aastas. Nõukogu koosolek on otsusevõimeline, kui koos pool tema liikmetest, nende hulgas esimees või tema abi, kes ka juhatavad koosolekut.

§ 120. Enese peal lasuvate ülesannete täitmise jaotab nõukogu oma liikmete vahel.

§ 121. Asjad otsustatakse nõukogus lihthäälteenamusega. Häälte poolenemisel annab juhataja hääle ülekaalu. Hääletamise viisi määrab nõukogu.

§ 122. Nõukogu otsused kantakse protokollis, millele kirjutavad alla koosoleku juhataja ja sekretär ning 3 nõukogu poolt määratud liiget.

Nõukogu protokollide ärakirjad esitatakse juhatuse poolt 2 nädala jooksul praostile teadmiseks ja kinnitamiseks.

§ 123. Igal koguduse liikmel on õigus esitada nõukogule, suuliselt või kirjalikult, koguduse elu edendamiseks kasulikke ettepanekuid, milliseid nõukogu peab võtma kaalumisele ja otsustamisele.

V peatükk.

Koguduse juhatuse.

§ 124. Koguduse juhatuse organ on koguduse täidesaatev organ ja koosneb esimehest, abiesimehest, kirikuvanemast ja tema abist ning sekretärist.

Juhatuses esimeheks on nõukogu esimees, abiesimeheks nõukogu abiesimees, laekahoidjaks — kirikuvanem ja sekretäriks köster. Kirikuvanema abi, kes on ühtlasi ka laekahoidja abi, valitakse nõukogu poolt oma liikmete hulgast.

Nõukogu võib vabastada kirikuvanema laekahoidja ametist; sel korral täidab laekahoidja kohuseid kirikuvanema abi.

Köstri puudumisel valib koguduse nõukogu juhatuse sekretäri kohustetäitja oma koosseisust.

§ 125. Juhatuse koosolekud, mis peetakse vähemalt kord kuus, kutsub kokku ja juhatab esimees või tema abi.

Juhatuse koosolek on otsusevõimeline, kui koos on 3 liiget, nende hulgas esimees või tema abi.

§ 126. Kirikuvanema kohuseks on koguduse laekahoidmine ja juhatuse poolt tema peale pandud majandusliste ülesannete täitmine ning kirikuteenijate abistamine korrahoidmise alal Jumalateenistuste ajal.

Ametisse astumisel annab kirikuvanem vastava vandetöötuse.

§ 127. Laekahoidja võtab vastu sissetulevad summad ja annetused, annab välja täiskogu, nõukogu ja juhatuse poolt määratud summad ja asjad ning esitab laekunud ja väljaläinud summade üle andmed tulude-kulude raamatusse kandmiseks juhatuse poolt määratud raamatupidajale.

§ 128. Koguduse päralt olevad rahasummad hoitakse juhatuse poolt valitud rahaasutustes. Rahasummade rahaasutustesse paigutamise tingimused ning laekahoidja käes hoitavate summade ülemmäär määratakse kindlaks juhatuse otsusega.

§ 129. Sekretäri hooleks on koguduse kantseleitöö, nagu: juhatuse koosolekute protokollimine, koguduse liikmete nimekirjaraamatu korrashoidmine, liikmemaksuraamatu pidamine, aasta aruannete koostamine j.n.e.

§ 130. Juhatuse ülesandeks on:

- 1) koguduse huvide kaitsmine valitsuse- ja kohtuasutustes ning eraisikute juures ja vastavate volikirjade väljaandmine edasivolitamise õigusega;
- 2) koguduse täiskogu ja nõukogu otsuste täitmine;
- 3) koguduse täiskogu ja nõukogu kokkukutsumine ning nende päevakordade koostamine ja päevakorda võetud küsimuste ettevalmistamine;
- 4) koguduse varanduste valitsemine ja majanduslise elu korraldamine ning eelarvete ja aruannete koostamine;
- 5) järelevalve teostamine koguduse asutuste ja ettevõtete asjaajamise ja korra üle;
- 6) koguduselt Kiriku kasuks võetava liikmemaksu tähtajaline tasumine;
- 7) koguduse liikmete nimekirjaraamatu ja liikmemaksuraamatu aegajaline kontrollimine, ja
- 8) üldse kõikide koguduse asjade ajamine ja koguduse ellu puutuvate küsimuste lahendamine.

§ 131. Juhatuselt väljasaadetavale kirjadele kirjutavad alla esimees või tema abi ja sekretär.

§ 132. Asjaajamisel tarvitab juhatus koguduse pitserit.

VI peatükk.

Kirik u a m e t (Kirikuteenijad).

§ 133. Koguduse kirikuameti moodustavad kirikuteenijad: preester ja diakon või preester ja köster.

Kogudus võib Sinodi loal suurendada või vähendada koguduse kirikuteenijate arvu.

Kui koguduses on kaks või rohkem preestreid, siis üks neist Mitropoliidi määramisel on esipreester.

Köstri ametit võivad pidada ka preestri või diakoni seisuses olevad isikud. Köstri kohuseid võivad täita ka naissoost isikud.

§ 134. Kirikuteenijad valitakse koguduse täiskogu poolt, kui selleks on Mitropoliidi luba. Valitud kirikuteenijad kinnitab ametisse Mitropoliit.

Mitropoliidil on õigus määrata ametisse kirikuteenijaid ka oma äranägemisel.

Määratavate kirikuteenijate tasu ja maksu tingimuste suhtes on maksev § 139.

§ 135. Kirikuteenijaid võib ametist vabastada või ümber paigutada nende eneste soovil, kui ka Mitropoliidi äranägemisel.

§ 136. Kirikuteenijate õigused ja kohused ameti alal määratakse ära Kiriku seadlustega ja sinodi korraldustega.

§ 137. Koguduse kirikuameti peaülesandeks on usuliste talituste pidamine.

Kirikuamet, eesotsas preestriga, on vastutav ka koguduse kristliku hariduse ja usukõlblise elu arengu eest.

Teised vaimulikud võivad pidada Jumalateenistusi ja usulisi talitusi koguduse piirides või kirikus ainult kohaliku preestri nõusolekul, arvatud välja Mitropoliit ning kohalik piiskop ja praost, kes on õigustatud pidama Jumalateenistusi neile alluvates kogudustes oma äranägemisel või tarbekorral saatma selleks oma esindajaid.

VII peatükk.

Kirikuteenijate valimise kord.

§ 138. Kirikuteenijate valimisi võib võtta ette ainult Mitropoliidi loal, kui viimase poolt on tunnustatud koguduses vastav koht vabaks.

§ 139. Kirikuteenija koha vabaks tunnustamise järele peab koguduse nõukogu enne valimisi määrama kindlaks kirikuteenijate tasu suuruse ja maksu tingimused.

Kirikuteenijate tasu suurust ja maksu tingimusi võib muuta ainult Sinodi loal.

§ 140. Palvekirjad vabale kohale kandideerimise loa saamiseks antakse Mitropoliidile ühes paluja elulookirjelduse ja dokumentidega tema vanaduse, hariduse ja endise teenistuse üle.

§ 141. Kirikuteenijate valimisi korraldab koguduse juhatus.

§ 142. Juhatus võib panna kandidaatidele ette pidada koguduse kirikus proovi-Jumalateenistust, tasudes neile ettepaneku vastuvõtmisel sõidukulud.

§ 143. Valimistest kuulutatakse kirikus Jumalateenistuse lõpul kolmel pühapäeval ja loetakse ette kandidaatide nimed ja ametlikud andmed nende kohta.

Peale selle on lubatud valimistest teatada koguduse liikmetele ka teistel viisidel.

§ 144. Koguduse täiskogu koosolek on otsusevõimeline kirikuteenijate valimisteks, kui temast võtab osa vähemalt pool kõigist § 92 ettenähtud koguduse täisõiguslistest liikmetest.

Ei ilmu vajalik arv koguduse liikmeid määratud ajaks, siis peetakse uus valimiskoosolek mitte enne poolt tundi või mitte hiljem kolme nädalat pärast esimeseks koosolekuks määratud aega. See uus koosolek on otsusevõimeline, kui temast võtab osa vähemalt $\frac{1}{10}$ kõigist § 92 ettenähtud täisõiguslistest koguduse liikmetest ja kui koosoleku aeg oli määratud kindlaks juba esimese koosoleku kokkukutsumise kuulutustes.

§ 145. Pärast seda, kui loetud ette kandidaatide nimed ja esitatud andmed nende kohta, võivad koosolijad avaldada oma arvamusi ülesseatud kandidaatide kohta, jäädes selle juures sündsuse ja viisakuse piiridesse.

§ 146. Kõik kandidaadid võetakse kinnisele hääletamisele selles järjekorras, millises esitatud palvekirjad Mitropoliidile. Valituks loetakse see kandidaat, kelle poolt on hääletanud vähemalt $\frac{2}{3}$ koosolijatest. Kui esmakordsel hääletamisel ükski kandidaat ei saa $\frac{2}{3}$ hääli, siis tuleb korrata hääletamist, kuni üks kandidaatidest saab üle poole koosolijate häälest, kusjuures hääletajate arv ei või olla alla $\frac{1}{10}$ põhimääruse § 92 ettenähtud täisõigusliste koguduse liikmete arvu. Valimiste toimetamise üle koostatakse akt, mis peab sisaldama järgmised andmed: millal (aasta, kuupäev ning valimise koosoleku algus ja lõpp), kus ja millises koguduses on leidnud aset valimised, palju on koguduses täisõiguslisi liikmeid (§ 92) ja palju neist on ilmunud koosolekule, valitavate kandidaatide nimed, palvete esitamise järjekord ja igale kandidaadile salajasel hääletamisel poolt ning vastu antud häälte arv. Aktile kirjutavad alla koosoleku juhataja ja sekretär ning koguduse juhatus.

Palvekirjad kandidaatide poolt kirjutatakse koguduse juhatus nimele, kuid esitatakse Mitropoliidile, kes need saadab edasi kogudusele, kui palujale kandideerimine vabale kohale lubatud.

§ 147. Valimise akt saadetakse praosti kaudu Mitropoliidile kinnitamiseks pärast kaebuse tähtaja möödumist.

§ 148. Valimiste vastu võivad esitada Mitropoliidile kaebusi 2 nädala jooksul, arvates valimisk koosoleku protokollil ettelugemise päevast, kandidaadid, kes saanud valimisteks Mitropoliidilt loa, või vähemalt $\frac{1}{3}$ valijatest. Kaebused kirjutatakse Mitropoliidi nimele ja esitatakse koguduse juhatusle, kes need ühes oma seletusega saadab edasi praosti kaudu Mitropoliidile.

§ 149. Valimiste vastu on praostil õigus esitada protesti Mitropoliidile kahe nädala jooksul, arvates valimisakti kättesaamise päevast.

Kaebused ja protestid lahendab Mitropoliit ühe kuu jooksul, arvates nende saamise päevast, isiklikult või annab nad lahendamiseks Kirikukohtule. Mitropoliidi otsused neis asjus on lõplikud.

VIII peatükk.

Koguduse revisjonikomisjon.

§ 150. Koguduse majanduslise tegevuse ja asjaajamise revideerimiseks valitakse täiskogu poolt 5 aastaks kolmeliikmeline revisjonikomisjon, kes valib oma keskelt esimehe. Liikmetele valitakse sama palju kandidaate. Revisjonikomisjoni liikmeteks ja nende kandidaatideks ei või olla koguduse nõukogu ja juhatus liikmed ega teised koguduse ametis või teenistuses olevad isikud.

Revisjonikomisjoni koosolek on otsusevõimeline, kui koos vähemalt kaks liiget.

§ 151. Revisjonikomisjon on kohustatud revideerima koguduse kassat, tulude ja kulude raamatuid ühes tõendavate dokumentidega, koguduse varanduslist seisukorda, tema organite asjaajamist ja aruandeid, kui ka toimetama kontrollimist raamatutes näidatud varanduste olemasolu ning nende seisukorra üle.

Juhatus ja üldse kõik koguduse teenistuses olevad isikud on kohustatud olema abiks revisjonikomisjonile tema töös ja näitama ette kõik nende korralduses olevad raamatud, dokumendid ning varandused.

§ 152. Revisjonikomisjon teeb läbivaadatud raamatuisse vastavad märkused, teatab leitud puudustest juhatusele ja kannab ette oma töö tulemustest nõukogule ja täiskogule nende lähematel koosolekutel.

§ 153. Revisjonikomisjon on kohustatud toimetama revideerimist vähemalt kord aastas, kuid ta on õigustatud seda tegema oma äranägemisel igal ajal.

§ 154. Revisjonikomisjon oma täies koosseisus on õigustatud nõudma juhatusest, et viimane kutsuks kokku koguduse nõukogu. Juhatuse on kohustatud täitma seda nõudmist hiljemalt ühe kuu jooksul, võttes päevakorda revisjonikomisjoni ettekande.

IX peatükk.

Koguduse varandused ja tuluallikad.

§ 155. Kogudusel võib olla kinnis- ja vallasvara.

§ 156. Koguduse sissetulekuallikad on: 1) vabatahtlikud annetused kinnis- ja vallasvara näol; 2) liikmemaks ja usuliste talituste eest võetavad tasud; 3) küünlate, laululehtede ja vaimuliku kirjanduse müügist kui ka korjandustest saadud summad; 4) näitemüükidest, loosimistest, pidudest, kontsertidest ja igasugustest majanduslistest ettevõtetest laekuvad summad; 5) kinnisvara sissetulekud, üürid ja rendid ning matmispaikade maksud.

§ 157. Kogudused on kohustatud ostma ja tarvitama ainult Kiriku täiskogu poolt määratud küünlatehastes valmistatud küünlaid.

§ 158. Matmispaikade müügist saadud summad tarvitatakse ainult surnuaia korrashoidmiseks ja kaunistamiseks.

§ 159. Koguduse kinnis- kui ka ajaloolise ja kunstilise väärtusega vallasvara võõrandamine, vahetamine, pantimine ja üle 6 aasta rendile andmine sünnib koguduse täiskogu otsusel Kirikute ja usuühingute seaduse § 29 ettenähtud korras.

Laenude tegemine toimub käesoleva põhimääruse §§ 109 ja 117 järgi.

§ 160. Kogudusest lahkunuil või väljaheidetuil ei ole mingit õigust koguduse varandusele.

X peatükk.

Koguduse asutamine ja likvideerimine.

§ 161. Koguduste asutamine kuulub Sinodi võimkonda.

Sinodil on õigus usuelu huvides ja olukorra nõuetel jaotada olemasolevaid kogudusi. Sarnastel kordadel Sinod otsustab ka koguduste vahel jaotamisele tuleva varanduse küsimuse.

§ 162. Koguduse likvideerimine toimub Sinodi otsusel: 1) kui koguduse liikmete arv on sedavõrd vähenenud, et ülejäänud koguduse liikmed ei suuda iseseisvalt oma kirikut ega kirikuteenijaid ülal pidada, 2) kui koguduse liikmed tahtlikult ei täida oma kohustusi kiriku ja kirikuteenijate vastu hoolimata Kiriku keskvõimu manitsustest, ning 3) kui koguduses tekivad suuremad lahkkelid või arusaamatused, mis takistavad koguduse elu arenemist.

Likvideeritava koguduse varandus antakse Sinodi otsusega mõne naabruses oleva koguduse kasutada või võetakse Kiriku keskvõimu korraldusse.

III osa.

Kirikukohtud.

I peatükk.

Üldmäärused.

§ 163. Kiriku ja tema koguduste administratsiooni alal tekkivate vaidluste ning Kiriku ja ta koguduste organite otsuste peale antavate kaebuste ja protestide läbivaatamiseks ja otsustamiseks, samuti ka kirikuteenijate distsiplinaar-asjade arutamiseks on Eesti Apostliku-õigeusu Kirikul Kirikukohtud.

§ 164. Usu alal tekkivate vaidluste ja lahkkelide lahendamisel on Piiskoppide Kogul Ülem-Kirikukohtu ja Kiriku täiskogul Alam-Kirikukohtu õigused.

§ 165. Kirikuteenijate distsiplinaar-süütegudeks loetakse: 1) kirikuteenistuskorra rikked, 2) korratus ja hooletus ametikohuste täitmisel ja 3) eksimused eluviisides.

Distsiplinaar-süütegude eest määratavad karistused on: 1) hoiatus, 2) märkus, 3) noomitus, 4) ajutine teenistuspidamise keeld, 5) ümberpaigutamine teisele kohale, 6) ametist tagandamine ja 7) ametist tagandamine ühes ametipühitsuse äravõtmisega vaimulikkudelt ja kutseõiguse äravõtmisega teistelt kirikuteenijatelt.

§ 166. Kirikukohtud on: 1) Eesti Apostliku-õigeusu Alam-Kirikukohus ja 2) Eesti Apostliku-õigeusu Ülem-Kirikukohus.

§ 167. Kirikukohtud asuvad Tallinnas ja nende asjaajamine toimub Sinodi poolt määratud ruumides.

§ 168. Kirikukohtutel on oma pitserid nende nimetustele vastavate pealkirjadega.

II peatükk.

Kirikukohtute koosseisud.

§ 169. Kirikukohtu koosseisus on kolm kohtunikku: esimees ja kaks liiget, kellest üks on esimehe asetäitja.

§ 170. Kirikukohtute esimehed ja need liikmed, kes esimehe asetäitjateks, peavad olema kõrgema juriidilise haridusega. Ap.-õigeusulised Eesti Vabariigi kodanikud ja vähemalt 30 aastat vanad, kuna teised liikmed peavad olema Ap.-õigeusu vaimulikud.

§ 171. Kirikukohtute esimehed, nende asetäitjad liikmed, samuti ka vaimulikud liikmed valitakse Kiriku esinduskogu poolt kinnisel hääletamisel kolmeks aastaks ja kinnitatakse ametisse Mitropoliidi poolt.

§ 172. Kirikukohtute liikmetele valitakse võrdne arv kandidaate, kes oma isikuliste omaduste poolest peavad vastama samadele nõuetele, mis maksavad liikmete kohta, ja kes kutsutakse kohtute istungitest osa võtma Kirikukohtute esimeeste poolt — vaimulik vaimuliku ja ilmalik ilmaliku asemele, kui liige on takistatud oma ülesannete täitmisel.

§ 173. Kirikukohtute sekretäri kohused lasuvad Sinodi sekretäril, kui Sinodi poolt ei ole määratud erisekretäre.

Kirikukohtute esimeestel on õigus kutsuda, Mitropoliidi nõusolekul, kohtu sekretäri kohuste täitmisele ka mõnda teist isikut.

§ 174. Kirikukohtute esimehed ning liikmed ei saa tasu oma ülesannete täitmise eest, kuid Sinodi poolt tasutakse neile kõik ülesannete täitmisega seoses olevad kulud.

III peatükk.

Kirikukohtute võimupiirid.

§ 175. Kirikukohtute võimupiir ulatab üle kogu Vabariigi territooriumi.

§ 176. Eesti Ap.-õigeusu Alam-Kirikukohtule alluvad:

- 1) kirikuteenijate distsiplinaar-asjadest need, mis Mitropoliit annab Kirikukohtu lahendada ja millistes süüdlasi võib ähvardada ümberpaigutamine teisele teenistuskohale või tagandamine teenistuskohalt või ametipühitsuse äravõtmine vaimulikelt või kutseõiguse äravõtmine teistelt kirikuteenijailt;
- 2) koguduste nõukogude ja juhatuste kaebused Sinodi (Kirikuvalitsuse) korralduste peale, millega pandud seisma koguduse nõukogu või juhatuse teistkordne otsus või korraldus, mis tehtud Sinodi nõudel — asja ümber otsustada või ümber korraldada (Kirikute ja usuühingute seaduse § 23);
- 3) kaebused ja protestid piiskopkondade, praostkondade ning koguduste täiskogude ja nõukogude ning praostite otsuste peale, kui neis taotletakse nende otsuste tühistamist või muutmist seaduse või käesoleva põhimääruse või seaduses ettenähtud korras väljaantud seadluste ning korraldavate sundnormide rikkumise pärast.

§ 177. Eesti Ap.-õigeusu Ülem-Kirikukohtule alluvad:

- 1) edasikaebused kõigis kirikuteenijate distsiplinaar-asjades Eesti Ap.-õigeusu Alam-Kirikukohtu otsuste peale, millega on karistuseks määratud ümberpaigutamine teisele teenistuskohale või tagandamine teenistuskohalt või ametipühitsuse äravõtmine vaimulikelt või kutseõiguse äravõtmine teistelt kirikuteenijalt;
- 2) kaebused Kiriku täiskogu otsuste peale, kui neis taotletakse täiskogu otsuste tühistamist põhjusel, et täiskogu kokkukutsumisel või täiskogu koosolekul küsimuse otsustamisel on rikutud seaduse või põhimääruse eeskirju või et täiskogu koosolekutest on võtnud osa otsuste tegemisel isikud, kes selleks ei olnud õigustatud, või et neist koosolekuist ei lubatud võtta osa isikutel, kes selleks olid õigustatud;
- 3) kaebused Sinodi (Kirikuvalitsuse) otsuste peale, mis tehtud põhimääruse § 41 p.p. 12, 15 ja 16 all ning §§ 43 ja 44 ettenähtud küsimustes.

IV peatükk.

Kirikukohtute asjaajamise kord.

§ 178. Asjaajamine Kirikukohtutes toimub Administratiiv-kohtupidamise korra kohaselt, kuivõrd see ei ole muudetud Kiriku seaduste, seadluste ja käesoleva põhimäärusega.

§ 179. Distsiplinaar-asjade otsustamisel kohaldavad Kirikukohtud Kiriku seaduste ning seadluste kõrval ka Distsiplinaarseadustiku eeskirju.

§ 180. Kirikukohtute istungid on kinnised, kuid kohtute esimehed võivad kuulutada Mitropoliidi loal istungi avalikuks kas terves ulatuses või osaliselt.

§ 181. Adm. Kpd. korras ettenähtud kohtulõivu asemel võetakse asjaotimetuse kulude katteks kaebajatelt eralist maksu, mille suurus võib olla viiest kroonist kuni kahekümne kroonini ja mis määratakse kindlaks Kiriku esinduskogu poolt igaks 3 aastaks.

Kantsleimaksu asemel võetakse väljaantavate paberite pealt nende valmistamise kulude katteks üks kroon poognalt või selle osalt, kui väljaantav dokument väikesem.

Peale selle kannavad pooled nende poolt ülesantud tõenduste kogumisega või esitatud tõenduste järelkatsumisega seotud kulud, vastavalt kohtu määrusele.

§ 182. Eesti Ap.-õigeusu Alam-Kirikukohtu otsused astuvad seaduse jõusse:

- 1) otsuse kuulutamisega: a) kui nendega on määratud kirikuteenijale distsiplinaar-asjas karistuseks hoiatus, märkus või noomitus; b) kui nad tehtud kaebuste puhul, mis nähtud ette käesoleva põhimääruse § 176 p. 2;
- 2) edasikaebuse tähtaja möödumisega, kui nende peale ei ole edasi kaevatud.

§ 183. Eesti Ap.-õigeusu Ülem-Kirikukohtu otsused on lõplikud ja nende peale ei ole edasikaebust.

§ 184. Kaebuste andmiseks on kahenädaline tähtaeg, arvates kaebust põhjustava otsuse või korralduse tegemise või seaduse, seadluse või põhimääruse rikkumise teadasaamisest; edasikaebuste esitamiseks on sama tähtaeg, arvates otsuse kuulutamisest, millele edasi kaevatakse.

§ 185. Kutsete kättetoimetamine Kirikukohtute asjades toimub posti kaudu väljastuskviitungite vastu; Kirikukohtute asukohas võidakse neid saata ka käskjala kaudu.

V peatükk.

Kirikukohtute otsuste täitmine.

§ 186. Kirikukohtute seadusjõusse astunud otsused viiakse täide TKS § 1395 ettenähtud korras, milleks esitatakse vastavad asjatoimetused Tallinna ringkonnakohtule otsuse täideviimisest huvitatud isiku või asutuse vastaval palvel.

VI peatükk.

Lõppmäärused.

§ 187. Kiriku esinduskogu on õigustatud andma välja lähemaid juhtnööre Kirikukohtute asjaajamise korra kohta.

Eesti Ap.-õigeusu Kiriku Sinodi:

Esimees Mitropoliit Aleksander.

Liikmed: (allkirjad).

Sekretär (allkiri).

475. Majandusministri korraldus aktsiaseltsi „A. Brandmann“, Tallinnas, mõnesuguste dokumentide sularahas tempelmaksmise korra kohta.

Alus: Tempelmaksu seaduse § 17 p. 19 (RT 45 — 1928).

§ 1. Luban aktsiaseltsile „A. Brandmann“, Tallinnas, tempelmaksta sularahaga käesolevas korralduses ettenähtud korras järgmised dokumendid:

- 1) aktsiaseltsi poolt väljaantavad arved ja
- 2) välismaalt saadavad arved ja kviitungid.

§ 2. Aktsiaselts „A. Brandmann“ on kohustatud pidama: a) oma äri-
raamatutes eriarve tähendatud dokumentide tempelmaksu kohta ja b) iga
dokumendi tempelmaksu arvestamiseks eri-tempelmaksuraamatu, mis sisal-
dab järgmised lahtrid:

- 1) järjekorranumber;
- 2) sissekande kuupäev;
- 3) firma või isiku nimi, kellele dokument antakse, või kellelt saadud ja
dokumendi kuupäev;
- 4) dokumendi summa välisrahas;
- 5) dokumendi summa Eesti rahas;
- 6) tempelmaksu summa.

§ 3. Tempelmaksuraamat tuleb enne tarvitamist läbi nõorida ja mak-
sudevalitsusele esitada kinnitamiseks pitseriga.

§ 4. Tempelmaksuraamatusse kantakse väljaantavad arved enne käest-
andmist, aga saadud dokumendid kohe pärast kättesaamist kronoloogilises
järjekorras ja igale dokumendile märgitakse:

- 1) järjekorranumber, mille all dokument tempelmaksuraamatusse kantud;
- 2) tempelmaksu summa;
- 3) et tempelmaks tasutakse käesoleva korra järgi.

Välismaalt saadud dokumentidele märgitakse peale p.p. 1—3 tähendatud
andmete veel dokumendi kättesaamise kuupäev.

§ 5. Tempelmaksu maksab aktsiaselts „A. Brandmann“ iga kuu eest
järgneva kuu jooksul Eesti Panga riigisummade jaoskonda ja tempelmaksu-
raamatusse märgitakse vastava kokkuvõtte juures, missuguse kviitungi vastu
tempelmaksu summa makstud.

§ 6. Käesolev korraldus hakkab kehtima 1. juunist 1935.

Tallinnas, 20. mail 1935. Nr. 75-g³⁵.

Majandusministri asetäitja N. Kann.

Maksudevalitsuse direktor H. Kukk.

476. Välisministeeriumi teadaanne.

Välisministeerium teatab, et Eesti-Hispaania modus vivendi ja maksu-
konventsioon jõustuvad 1. juunil 1935.

Tallinnas, 31. mail 1935.

Välisministri k.t. Joh. Müller.

Sindi alevivolikogult 21. märtsil 1935 (prot. nr. 11 p. 102) vastu võe-
tud ja Siseministrilt 29. aprillil 1935 kinnitatud

477. Nakkushaiguste vastu võitlemise sundmäärus Sindi alevis.

Alus: Rahva tervishoiu korraldamise seaduse § 15 (RT 2 — 1928).

I. Üldised alused.

§ 1. Käesolev sundmäärus on maksev järgmiste ägedate nakkushaiguste
kohta, mille ärahoidmiseks sundmääruses avaldatud nõuded ja abinõud tule-
vad tarvitusele võtta: 1) koolera (cholera asiatica), 2) katk (pestis), 3) rõu-
ged (variola), 4) verine kõhutõbi (dysenteria), 5) kõhusoetõbi (typhus abdo-
minalis), 6) paratüüfus (paratyphus), 7) plekiline soetõbi (typhus exanthema-

ticus), 8) korduv soetõbi (typhus recurrens), 9) sarlakid (scarlatina), 10) difteeria (diphtheria), 11) epideemiline ajupõletik (meningitis cerebrospinalis epidemica), 12) laste halvatus (poliomyelitis anterior acuta), 13) leetrid (morbilli), 14) läkakoha (pertussis).

Suguhaiguste, tiisikuse, pidalitõve, marutõve ja teiste käesolevas sundmääruses nimetatata nakkushaiguste vastu võitlemisel tuleb käia vastavate eriseaduste, erimääruste või antavate erijuhtnõõride järgi.

§ 2. Nakkushaiguste vastu võitlemist alevi administratiiv piirides juhib tegelikult aleviarst. Tema valvab haiguste liikumise üle ja juhib ning ühtlustab tervishoiu personaali tegevust haiguste likvideerimise alal.

II. Nakkushaiguste kindlakstegemine ja teatamine.

§ 3. Ägedate nakkushaiguste tähtsamateks üldisteks tundemärkideks on mitme isiku korraga haigeks jäämine ja palavik. Üksikute haiguste tähtsamateks tunnusteks on: sarlaki, plekilise soetõve, leetrite ja rõugete juures punetuse, täppide, tähnide, villikeste ilmumine kehale; sarlaki ja difteeria puhul valu kurgus ja kaelas; läkakõha juures — kramplik kõha (eriti lastel); koolera ja verise kõhutõve juures sagedane verine, vesine või limane väljaheide.

§ 4. Iga kinnisvara valdaja või valitseja, korteri peremees, perekonnapea või tema asemik, või kui pole kummagit, siis see, kelle hoole alla kuulub haige; asutise juhataja, võõrastemaja, öömaja ja teiste sarnaste asutuste pidajad või nende seaduslikud asetäitjad on kohustatud viivitamata teatama igast nakkushaigust põdevast või nakkushaiguse põdemises kahtlustatavast isikust aleviarstile, politseiasutusele või alevivalitsusele.

§ 5. Politsei, alevivalitsus annavad saadud teate viivitamata edasi aleviarstile. Aleviarst on kohustatud saadud teate järele haiguse kindlaks tegema ja nakkushaiguse konstateerimise korral vajalised abinõud levimise takistamiseks tarvitusele võtma.

§ 6. Aleviarst on õigustatud haigelt võtma kurgulima, röga, väljaheidete ja teisi tarvilikke proove analüüsi toimetamiseks.

§ 7. Nakkushaiget ravijatel eraarstidel tuleb nakkushaigusest teatada aleviarstile Nakkushaiguste registreerimise seaduses ja määruses ettenähtud korras (RT 34 ja 46 — 1926).

§ 8. Aleviarst annab nakkushaigete ravijatele eraarstidele juhtnõõre ja nõu nakkushaiguse levimise takistamiseks.

§ 9. Piirkonnad või majad, kus nakkushaigus ilmnenud, antakse teada aleviarsti korraldusel alevivalitsuse ruumides nähtavale kohale ülespandud teadaandega tahvlitele.

III. Abinõud nakkushaiguste levimise kohta.

§ 10. Nakkushaiged tulevad tervetest eraldada. Haige juures on lubatud olla ainult haigetalitajatel. Arstil tuleb selgitada haige omaksetele ja haigetalitajale nakkavuse hädaohust ja anda juhtnõõre haige eraldamise ning haiguse idude hävitamise ehk desinfektsiooni kohta haigusaja kestel.

Desinfektsiooni täpselt läbiviimise järele valvab ravija arst.

§ 11. Korterrisse, kus on kindlaks tehtud nakkushaigus, on keelatud ilma arsti loata võõraste inimeste kogumine perekondliste pidustuste või teiste sarnaste sündmuste puhul.

§ 12. Kui selgub, et haige kodus eraldamine on puudulik või võimata, siis tuleb haige paigutada aleviarsti korraldusel sunduslikult haigemajja või mujale ümbruskonnale hädaohutusse ruumi.

Nakkushaiget tuleb lugeda ümbruskonnale hädaohtlikuks, kui korter, kus asub haige, on kitsas ja asub rahvarikkas majas; kui korteril puudub omaette väljakäigukoht ja kui haige omaksetel on tegemist toiduainetega kauplemisega või müügi otstarbeks valmistamisega.

§ 13. Koolera-, katku- ja rõugehaiged tulevad aleviarsti korraldusel paigutada igal juhul vastavasse haigemajja.

Marutõbised ja marutõvekahtlased haiged saadetakse aleviarsti korraldusel Tartu ülikooli Pasteuri instituuti.

§ 14. Veovahendid, mida haige on tarvitanud, tulevad otsekohe pärast tarvitamist puhastada ja tarbekorral desinfitseerida.

§ 15. Majas, kus on kindlaks tehtud nakkushaigus, asetatakse välisele seinale või uksele aleviarsti korraldusel nähtavale kohale silt või tahvel pealkirjaga: „Ettevaatust, siin majas on (haiguse nimetus)“.

Sama silt või tahvel tuleb üles panna peale välisseina ka korteri uksele, kus nakkushaige asub.

Silti või tahvlit võib maha võtta aleviarsti loal ja korraldusel pärast seda, kui on likvideeritud haigus ja kui on tehtud tarvilik desinfektsioon.

§ 16. Perekondadest ja korteritest, kus on nakkushaigus, ei ole lubatud viia lapsi rõugete panemise kohtadesse üldiste kaitserõugete panemise tähtaegadel (Kaitserõugete panemise seaduse lisamääruse § 1 — RT 130 — 1924).

§ 17. Õpetajatel ja õpilastel, kes nakkushaigega on puutunud kokku, on kooliskäimine keelatud maksva eraldusaja kestusel (Haridusministeeriumi korraldus nr. 14247 — 14. oktoobrist 1919).

§ 18. Alevivalitsusel on aleviarsti ettepanekul õigus ajutiselt, kuni haiguse hädaohu möödumiseni, keelata toiduainete viimist või müümist majapidamistest, kus ilmsiks on tulnud nakkushaigus, mis toiduaineid võib infitseerida, nagu tüüfused, verine kõhutõbi, koolera ja teised sellesarnased nakkushaigused; samuti võib aleviarst ajutiselt keelata majapidamise tarbeksjade ja esemete väljaviimist või müümist sarnastest majapidamistest.

§ 19. Aleviarstil on õigus keelata ajutiselt isikutele, kelle kohta bakterioloogiline uurimine on näidanud, et nad on nakkushaiguse idude levitajad või batsillikandjad, niisuguse teenistuse või tööpidamise, kus nendel on kokkupuutumist toiduainetega.

Nimetatud teenistuse või töö juurde võivad need isikud uuesti asuda siis, kui bakterioloogiline uurimine on näidanud, et nemad batsillikandjad ei ole.

Aleviarst on õigustatud võtma proove analüüsimiseks nimetatud isikutelt.

§ 20. Alevivalitsus võib aleviarsti ettepanekul sulgeda restoranide, võõrastemajade, söögimajade, toiduainete ja piimapoodide, töötubade, kaupluste ja tööstusasutuste neid osasid, kus ilmnevad nakkushaigused, senikauaks, kuni nimetatud kohtades tegevuses olnud nakkushaigusesse jäänud isikud on paigutatud haigemajja või kodus nõuetekohaselt eraldatud ja ruumides läbi viidud desinfektsioon.

§ 21. Joogi- ja tarbevee võtmise kohtasid võib aleviarst ajutiselt sulgeda politsei kaudu, kui vees on bakterioloogilisel uurimisel leitud nakkushaiguse idusid, või kui nakkushaiguse iseloomu ja levimise viisi järgi võib tõenäoliselt oletada vees nakkushaiguse idude leidumist.

Kui vee kõlbmatuse põhjused pole kõrvaldatavad, siis võib aleviarst politsei kaudu joogivee võtmise koha sulgeda jäädavalt.

§ 22. Nakkushaigustesse surnud tulevad võimalikult ruttu puusärki panna ja surnud võib kohe matta. Aleviarst võib keelata rahva kogumise leinamajja ja matusetele, kui see on tarvilik nakkushaiguse levimise ärahoidmiseks.

§ 23. Nakkushaige haigemajja paigutamise korral terveksaamise või surma järele on tarvilik toimetada lõppdesinfektsiooni aleviarsti nõude kohaselt nendes ruumides, kus haige viibinud ja samuti ka haiguskahtlastes ruumides. Samuti tulevad desinfitseerida kõik esemed, mis haigega kokku puutunud. Lõppdesinfektsiooni toimetatakse aleviarsti korraldusel.

IV. Mustuse kõrvaldamine. Joogivesi ja väljakäigukohad.

§ 24. Maja ümbrus tuleb hoida puhas ja tervishoidliselt rahuldavas seisukorras.

§ 25. Kaev, millest võetakse vett joogiks, toidu valmistamiseks või muudeks majapidamise otstarveteks, tuleb ehitada niisugusesse kohta ja sarnaselt, et see ei rüvetuks tallist, väljakäigukohast või teistest niisugustest paikadest tulevast veest.

Kaevu ümbrus olgu sile, puhas ja vähemalt 1,5 meetri kauguseni kivi- või kruusa-saviseguga väljapoole kallakuks sillutatud.

Vesi peab vastama tervishoiu nõuetele.

§ 26. Igas majas, milles on elu- või töötuba või seesuguseid ruume, milles suurem arv inimesi viibib osa tööpäevast, peab olema tarvilik arv väljakäigukohti.

Elumaja kasutada olgu peale selle tervishoiuliselt otstarbekohased õhukindlad hoiukohad majapidamise ja muude jätiste ning tarbekorral sõnniku kogumise tarvis.

§ 27. Majapidamise ja muude jätiste ning virtsa ja sõnniku hoiukohad peavad olema niiviisi asetatud ja korraldatud, et neid kergesti võib tühjendada ja puhastada, et mustus nendest ei tungiks maa sisse ja ei valguks ümbrusse ning nende lõhn ei rüvetaks õhku.

Kogunenud mustus, jätised ja sõnnik tulevad kõrvaldada enne, kui nad põhjustavad tervislikke rikkeid, ja kõrvaldamine peab sündima tervishoiuliste nõuetele vastaval viisil ning kohasel ajal.

§ 28. Üldise puhtusehoiu, joogi- ja tarbevee võtmise kohtade ja väljakäigukohtade korrashoiu eest on kohustatud hoolitsema majade omanikud või nende asemikud.

V. Abinõud taudide vastu võitlemiseks.

§ 29. Aleviarsti ülesandeks on elanikkude tutvustamine nakkushaigusega, eriti nakkushaiguse lahtipuhkemise korral; elanikkudele tuleb selgitada nakkushaiguste iseloomu, nende edasikandmise viise, haigusest hoidumise abinõusid ja desinfektsiooni käsitavaid küsimusi.

§ 30. Alevivalitsus on aleviarsti ettepanekul õigustatud taudide lahtipuhkemisel ära keelama rahvakogumised (peod, koosolekud j.n.e.) ja on õigus korraldama järelevalvet infitseeritud ja infektsiooni kahtlastest piirkondadest sissetulnud isikute üle ja seadma sisse tervishoiulist järelevalvet esemetele, mis tulevad infitseeritud kohtadest.

VI. Lõppmäärused.

§ 31. Leetrite ja läkaköha puhul on aleviarstil õigus teha erandeid käesoleva sundmääruse mõnedest eeskirjadest.

§ 32. Käesoleva sundmääruse vastu eksijad võetakse vastutusele üldises kohtu korras Kriminaalseadustiku § 122 alusel.

§ 33. Käesolev sundmäärus astub jõusse viieteistkümnendal päeval pärast avaldamist Riigi Teatajas.

Alevivanem Nikolai Lett.
Sekretär O. Pärn.